

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 108

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessió 5, dijous 15 de novembre de 2018

Presidència de l'I. Sr. Antonio Espinosa Cerrato

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença de Daniel de Alfonso, exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya, per a informar sobre les irregularitats comptables a què fa referència l'Informe de fiscalització 5/2018, de la Sindicatura de Comptes, corresponent a l'exercici del 2015 (decaiguda) 357-00049/12	4
Procediments acumulats relatius als informes de fiscalització 22/2017, 23/2017 i 25/2017 (continuació) 256-00001/12, 256-00002/12 i 256-00003/12	4
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 26/2017, sobre els capítols 4 i 7 de despeses del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, corresponent a l'exercici 2014 256-00004/12	7
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2018, sobre la Fundació del Gran Teatre del Liceu, corresponent a l'exercici finalitzat el 31 d'agost de 2015 256-00005/12	15
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2018, sobre l'Oficina Antifrau de Catalunya, corresponent a l'exercici del 2015 256-00006/12	27
Compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya per a informar sobre la seva posició amb relació a l'Informe de fiscalització 5/2018, de la Sindicatura de Comptes, corresponent a l'exercici del 2015 363-00001/12	38
Proposta de compareixença del director de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural perquè informi sobre la seva posició amb relació a l'Informe de fiscalització 7/2018, relatiu a les subvencions de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, corresponent als exercicis de 2015 i 2016 362-00005/12	52

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 5 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a les deu del matí i deu minuts. Presideix Antonio Espinosa Cerrato, acompanyat del vicepresident, Francesc Viaplana Manresa; del secretari, Ferran Roquer i Padrosa, i dels secretaris en funcions Marc Solsona i Aixalà i Anna Tarrés i Campà. Assisteixen la Mesa els lletrats Ferran Domínguez Garcia i Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Carmen de Rivera i Pla, Francisco Javier Domínguez Serano, Maialen Fernández Cabezas, Martí Pachamé Barrera, Sergio Sanz Jiménez i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret i Imma Gallardo Barceló, pel G. P. de Junts per Catalunya; Antoni Castellà i Clavé, Ferran Civit i Martí, Josep M. Jové i Lladó, Lluïsa Llop i Fernández, Marc Sanglas i Alcantarilla i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. Republicà; Rafel Bruguera Batalla i Òscar Ordeig i Molist, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Lucas Silvano Ferro Solé, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió el síndic major de la Sindicatura de Comptes, Jaume Amat i Rejero, i els síndics Emma Balseiro Carreiras, Jordi Pons i Novell, Joan-Ignasi Puigdollers i Noblom i Miquel Salazar Canalda, acompanyats del secretari general, Manel Rodríguez i Tió, i el director de l'Oficina Antifrau de Catalunya, Miguel Ángel Gimeno Jubero.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 23/2017, sobre el Sistema d'Emergències Mèdiques, corresponent als exercicis del període 2012-2015 (tram. 256-00001/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 4, 4).

2. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 22/2017, sobre les subvencions i altres ajuts del Departament d'Ensenyament, corresponent al 2015 (tram. 256-00002/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 4, 4).

3. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 25/2017, sobre el Consorci de l'Institut Ramon Llull, corresponent a l'exercici 2015 (tram. 256-00003/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 12, 6).

4. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 26/2017, sobre els capítols 4 i 7 de despeses del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, corresponent a l'exercici 2014 (tram. 256-00004/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 12, 6).

5. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2018, sobre la Fundació del Gran Teatre del Liceu, corresponent a l'exercici finalitzat el 31 d'agost de 2015 (tram. 256-00005/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 46, 41).

6. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2018, sobre l'Oficina Antifrau de Catalunya, corresponent a l'exercici del 2015 (tram. 256-00006/12). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 77, 61).

6.1. Compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya davant la Comissió de la Sindicatura de Comptes per a informar sobre la seva posició amb relació a l'Informe de fiscalització 5/2018, de la Sindicatura de Comptes, corresponent a l'exercici del 2015 (tram. 363-00001/12). Comissió de la Sindicatura de Comptes. Substanciació.

6.2. Compareixença de Daniel de Alfonso, exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya, davant la Comissió de la Sindicatura de Comptes per a informar sobre les irregularitats comptables a què fa referència l'Informe de fiscalització 5/2018, de la Sindicatura de Comptes, corresponent a l'exercici del 2015 (tram. 357-00049/12). Comissió de la Sindicatura de Comptes. Compareixença.

7. Proposta de compareixença del director de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural davant la Comissió de la Sindicatura de Comptes perquè informi sobre la seva posició amb

relació a l'Informe de fiscalització 7/2018, relatiu a les subvencions de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, corresponent als exercicis de 2015 i 2016 (tram. 362-00005/12). Grup Parlamentari de Ciutadans Debat i votació de la proposta de compareixença.

El president

Comencem la sessió.

Compareixença de Daniel de Alfonso, exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya, per a informar sobre les irregularitats comptables a què fa referència l'Informe de fiscalització 5/2018, de la Sindicatura de Comptes, corresponent a l'exercici del 2015 (decaiguda)

357-00049/12

I començo per dir-los que la compareixença que havíem demanat del senyor Daniel de Alfonso, doncs, no és produirà, i la raó que ha allegat aquest senyor –ens hem posat en contacte amb ell– és que..., ens ha comunicat que la Llei orgànica del poder judicial no li permet comparèixer. Aquesta és la raó que ens ha donat i és la mateixa que els trasllado.

I res més sobre aquest tema; o sigui, no podrem comptar amb aquesta compareixença.

Procediments acumulats relatius als informes de fiscalització 22/2017, 23/2017 i 25/2017 (continuació)

256-00001/12, 256-00002/12 i 256-00003/12

Bé, i tot seguit, procedirem, doncs, a les votacions, no?

Primer farem una votació conjunta, eh?, de les incidències dels informes de fiscalització 23/2017, 22/2017, 25/2017. I, per tant, ara ja els prego, doncs, això.

Vots a favor?

Queden aprovats per unanimitat dels grups presents, eh?

Bé, passem a les votacions específiques.

I la primera votació que fem és amb relació a l'Informe de fiscalització 23/2017, sobre el Sistema d'Emergències Mèdiques.

Aquí s'ha produït una transacció, unes transaccions d'última hora –que tots teniu les mateixes–, i, per tant, votariem la proposta de resolució amb les transaccions incloses.

Per tant, vots a favor?

També s'aprova per unanimitat de tots els grups presents.

Bé, aquí tenim..., passem a votar la Proposta de resolució amb relació a l'Informe de fiscalització 22/2017, sobre les subvencions i altres ajuts del Departament d'Ensenyament. És una proposta de resolució del Grup de Ciutadans.

Vots a favor?

Deu.

Vots en contra?

Deu.

Abstencions?

Cap.

Bé, doncs, com que ens trobem amb un empat, jo en aquest cas he de dir, com a president, que, en virtut..., de lo previsto en el artículo 98, apartado 2, aplazo la decisión de dirimir el empate acaecido, según lo previsto en el artículo 102.2 del Reglamento, y suspendo la consiguiente proclamación del resultado de la votación que se acaba de producir hasta el momento en que tenga conocimiento fehaciente

del acuerdo de la Mesa del Parlamento en virtud del cual dé íntegro y debido cumplimiento al requerimiento que el Tribunal Supremo realizó el pasado 9 de julio de 2018.

Por tanto, como os digo, no proclamo el resultado.

El secretari

President.

El president

Sí.

El secretari

Sí, com a secretari de la Mesa... (*Veus de fons.*) En substitució, sí.

Bé, nosaltres expressem, doncs, que no estem d'acord amb el que manifesta i amb el criteri del president de la comissió, i que, per tant, entenem que ha de prevaldre el vot ponderat sobre la base dels 135 diputats, segons l'acord de mesa del 18 de setembre del 2018, ratificat per aquesta el dia 16 d'octubre també del 2018, i també del 19 d'octubre del mateix mes.

Per tant, volem que consti en acta, doncs, també aquest desacord amb el criteri del president de la Mesa.

El president

Bé... (*Narcís Clara Lloret demana per parlar.*) Perdó. Té la paraula pel Grup de Junts per Catalunya.

Narcís Clara Lloret

Moltes gràcies, president. Bé, segons el nostre criteri, s'estan incomplint els acords de la Mesa del 18 de setembre del 2018, ratificats per la Mesa el 16 d'octubre del 2018 i el 19 d'octubre també d'aquest any, i demanem de llegir l'acord de mesa i que es faci constar en acta. D'acord? (*Pausa.*)

«La Mesa del Parlament, en virtut de les facultats d'adoptar les decisions que requereixen les tramitacions parlamentàries en cas de dubte o de llacuna reglamentària que li confereix l'article 37.3.a del Reglament, acorda que la igualtat de vots en les votacions d'una comissió pot dirimir-se conformement amb el criteri sostingut habitualment a la cambra, això és ponderant el nombre de vots de què cada grup disposa en el Ple, entenent que això últim es refereix al nombre de diputats de cada grup que mantenen la condició plena de membres del Parlament o diputats de dret, en funció dels resultats electorals assolits.»

Gràcies.

(*Antoni Castellà i Clavé demana per parlar.*)

El president

Té la paraula, pel Grup Republicà...

Antoni Castellà i Clavé

Sí.

El president

...el senyor Castellà.

Antoni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Com s'acaba de llegir ara mateix, hi ha un acord de mesa del dia 18 de setembre –el secretari, també, de la Mesa ho ha anunciat. Per tant, la pregunta que li faig, president, és: vostè acaba de fer una intervenció dient que no proclama el resultat –quan sap que en té l'obligació reglamentària– fins que tingui coneixement d'un acord de mesa. És evident que hi ha un acord de mesa. Per tant, la pregunta és per quin motiu ens expressa que no té coneixement d'un acord de mesa.

El president

El que manifesto és que aquest acord de mesa no està..., no és conforme al criteri constitucional i, per tant, em mantinc en aquesta posició.

Aquest tema..., algun grup parlamentari vol fixar posició? *(Pausa.)*

Doncs, a continuació passarem, per tant, a votar la següent proposta de resolució.

La següent és una proposta de resolució també del Grup de Ciutadans, en relació amb el procediment de fiscalització 25/2017, sobre el Consorci de l'Institut Ramon Llull, corresponent a l'exercici 2015.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, donat que s'ha tornat a produir un empat, com a president torno a tenir la mateixa posició, i, per tant, no en proclamare el resultat.

El secretari

President.

El president

Sí?

El secretari

Bé, doncs, donat que es manté amb el seu criteri, manifestar que nosaltres no estem d'acord amb el criteri expressat pel president de la comissió i que, per tant, entenem que ha de prevaldre el vot ponderat en base als diferents criteris i argumentari que s'ha expressat abans, en el punt anterior, pels diferents portaveus.

(Narcís Clara Lloret demana per parlar.)

El president

Sí; té la paraula el senyor Clara.

Narcís Clara Lloret

Jo..., reiterar el que ja he expressat en el punt anterior i, per tant, que consti en acta el mateix escrit.

(Antoni Castellà i Clavé demana per parlar.)

El president

Té la paraula el senyor Castellà.

Antoni Castellà i Clavé

Sí; reiterar la posició i, en tot cas, també fer constar en acta que el president..., interpreta aquest diputat que el president d'una comissió no pot fer una interpretació d'un acord de mesa.

Gràcies.

El president

Bé, doncs, continuem.

Els proposo, en aquest cas, una modificació de l'ordre del dia per acabar amb el que serien les votacions, les fases de votacions, i és que el punt setè, el punt que figura com a número 7 a l'ordre del dia, el passem a votar ara.

Es tracta d'una proposta de compareixença del director de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural davant la Comissió de la Sindicatura perquè informi sobre la seva posició amb relació a l'Informe de fiscalització 7/2018, relatiu a les subvencions de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, corresponent als exercicis 2015 i 2016.

S'aprova aquest canvi d'ordre del dia?

(El president dona la paraula a Narcís Clara Lloret.)

Narcís Clara Lloret

Sí –perdoni–, només preguntar per quin motiu.

El president

Doncs per fer un únic bloc de votacions i que d'aquesta manera facilitem que després..., jo, inclús a vegades –a vegades, eh?–..., vostès mateixos, inclús, fan canvis o fan coses..., no ho sé.

El que vulguin. Si ho consideren oportú, ho fem, i, si no, lògicament, si s'hi oposen, doncs no ho fem. Però em sembla coherent amb una pràctica que hem anat fent de manera continuada, i és fer un bloc de votacions.

(Veus de fons. Pausa.)

Narcís Clara Lloret

Mantenim l'ordre del dia.

El president

Mantenim l'ordre del dia? *(Pausa.)* Doncs molt bé.

Doncs, com que es manté l'ordre del dia, passem, eh?, a rebre els síndics perquè procedeixin a la substanciació de...

Suspenem un moment per..., i els cridem perquè entrin, els diferents síndics.

La sessió se suspèn a un quart d'onze del matí i sis minuts i es reprèn a un quart d'onze i vuit minuts.

El president

Bé, reprenem la sessió.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 26/2017, sobre els capítols 4 i 7 de despeses del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, corresponent a l'exercici 2014

256-00004/12

I ho fem amb la presentació de l'informe del procediment relatiu a la fiscalització 26/2017, sobre els capítols 4 i 7 de despeses del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, corresponent a l'exercici 2014.

Passo la paraula, per fer aquesta presentació, a la síndica Emma Balseiro Carreiras.

La síndica Emma Balseiro Carreiras

Sí; gràcies, president, i bon dia, senyors i senyores. Aquest informe va ser aprovat pel Ple de la sindicatura, la sessió del 20 de desembre del 2017, i té per objecte una fiscalització de legalitat de les despeses registrades, com comentava el president, en els capítols 4 i 7 de la liquidació del pressupost del departament mencionat, corresponent a l'exercici 2014, i, per tant, analitzar la naturalesa, la comptabilització de les despeses, i a més verificar que el procediment emprat en la seva tramitació era precisament l'adequat d'acord amb la normativa que era d'aplicació.

Les obligacions reconegudes en aquests capítols, durant l'exercici 2014, van ser de 457,2 milions d'euros, amb una distribució del 7 per cent pel que fa a les transferències corrents, i del 93 per cent de les de capital. En conjunt, van absorbir el 70 per cent de la liquidació del pressupost del departament, que era d'un total de 655,4 milions d'euros.

D'altra banda, el 87 per cent del total de transferències, 402,3 milions d'euros, corresponien als fons europeus agrícoles de desenvolupament rural –Feader–, i de garantia –Feaga–, i, d'altra banda, al Fons Europeu de la Pesca –FEP.

Les observacions més rellevants i que es detallen, doncs, en l'informe són, d'una banda, que el departament, tot i que va presentar la memòria de subvencions jun-

tament amb el pressupost de l'exercici de 2014, no disposava d'un pla estratègic de subvencions d'acord amb la Llei general de subvencions.

D'altra banda, una de les aportacions dineràries que el departament va considerar transferència era, de fet, una subvenció nominativa i, en conseqüència, s'hauria d'haver tramitat d'acord amb la previsió de la Llei general de subvencions.

A les bases reguladores de tres de les convocatòries que es van revisar es van trobar mancances en la definició de diferents aspectes; entre d'altres, procediment de concessió de subvenció, el termini de realització de despeses subvencionades i el període d'execució de l'activitat i la forma de tramitació de les fases de sol·licitud, instrucció i resolució.

El departament va atorgar una subvenció de forma directa amb un informe justificatiu de manca de concurrència. La sindicatura va considerar en la revisió que no constaven del tot suficientment acreditades les raons que impossibilitaven de forma objectivable promoure la concurrència.

En quatre dels expedients revisats es van fer resolucions individuals de concessió sense que s'identifiqués a tots els beneficiaris. Una de les obligacions dels beneficiaris d'una subvenció és donar publicitat també al fet d'haver rebut el finançament públic, i en un dels expedients revisats no quedava acreditat el compliment d'aquesta obligació.

D'altra banda, en uns altres tres expedients, les bases reguladores no concreten les mesures de difusió que havien de portar a terme els beneficiaris d'aquestes.

En un altre expedient, tot i que prèviament es van complir les directrius europees sobre la moderació de costos, la selecció per part de l'entitat col·laboradora dels dos proveïdors finals es va fer sense concurrència i sense tenir en compte la llibertat d'accés de la resta de proveïdors a prestar aquell subministrament, i, per tant, doncs, contràriament als principis d'igualtat i de concurrència.

Respecte a la justificació de les subvencions atorgades, es va detectar la manca de certificació del pagament efectiu de les despeses subvencionades en dos expedients en què els beneficiaris eren ens locals, i que justifiquen la despesa realitzada mitjançant certificat del seu interventor.

En l'apartat de recomanacions es fan, doncs..., es formulen algunes precisions per tal de corregir alguns dels aspectes observats durant la fiscalització.

Per part meua, agrair la seva atenció, i, en tot cas, doncs, resto a les seves consideracions, a aquelles que considerin oportunes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara tindrà la paraula, per posicionar-se sobre aquest informe, Francisco Domínguez, per part del Grup de Ciutadans.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Sí; bon dia. Gràcies per l'exposició. A mí me ha sorprendido que, habiendo doce conclusiones, que además algunas son reiteradas, solo se haga una recomendación genérica. Entonces, yo quería, en cuanto al plan estratégico de *subvencions*, que sigue vigente la reclamación de su no presentación desde el 2006..., aparece como cuerpo principal del texto de la recomendación.

Pero veo otras cosas que me gustaría, si pudiera, que me pudiera aclarar para entenderlo mejor, que es que la publicidad por parte del ente que concede también veo que en «Recomendaciones» ya aparece como en un segundo término –solo sale una pequeña frase–, y no sé si queda suficientemente claro que es un tema que se viene repitiendo desde ocho años atrás, desde el 2006, se repite en el 2014.

Un caso similar sería la publicidad de que la ayuda procede de fondos públicos. Y esto podría pasar como un tema menor, pero a mi juicio puede llevar a un error y de manera inconsciente hacer pensar al destinatario final que el organismo gestor, en este caso Unió de Pagesos, tiene algo que ver con las ayudas, cuando es

solo un gestor, ¿no?, además de la importancia de que sea recurrente, como en los otros casos.

En la página 35 hay una frase que me gustaría saber si sigue vigente, que es en el cuadro del 2006, que pone: «Si bé la legislació no exigeix que es reculli aquest aspecte en les bases reguladores, seria recomanable recollir-lo, especificant quin tipus de documentacions justificatives ha d'aportar el beneficiari.»

Aquestes recomanacions, que després, el 2014, diu «segueix vigent», no sé si aquesta frase també segueix vigent, que se segueix recomanant que s'introdueixi aquest aspecte.

Otro caso es el de la libre concurrencia. Primero, quiero una breve aclaración, porque en la página 40, cuando se explica el expediente 27, sale un importe de 25.000 euros, aproximadamente. Sin embargo, cuando se busca la información en la página 30 y habla de, exactamente, este expediente 27, está hablando de un importe de casi 600.000 euros. Entonces, no sé si es que no lo he entendido bien o es que la muestra era más pequeña que la ayuda final; no lo sé. Eso me gustaría que me lo pudiera explicar.

Y sobre este mismo tema, en la página 34, también habla de que en 2006 también faltaba un mínimo de tres ofertas para favorecer la concurrencia, y en 2014 hay una frase que pone «no s'ha observat aquesta incidència». Sin embargo, habla de que hay una falta de concurrencia en la otorgación del suministro de fruta para las escuelas, de promoción, ¿eh? Yo esto lo he visto de una relevancia trascendental, sobre todo si me confirma que son 600.000 euros los que se han asignado sin concurrencia.

Y, solamente, en las recomendaciones finales solo habla de garantía de concurrencia, y considero que es un tema muy importante. Entonces, me gustaría que me aclarara si no valdría la pena resaltarlo más, esto.

Y, por último, otra pequeña aclaración, que es, en la página 36, la evolución desde los informes que se hicieron en 2006 y del 2014, vuelve a salir «no s'ha observat aquesta incidència». Esto, solamente saber si realmente cuando no se observa una incidencia es porque se ha buscado y no se ha encontrado, o es que sencillamente no sale en la muestra pero es posible que sí que siga repitiéndose la misma problemática, solo que no se ha cazado con la muestra que se ha hecho.

Ya está; por mi parte ya está.

Gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, per posicionar el Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el senyor Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Benvinguda a tot l'equip de la Sindicatura de Comptes, síndic major, síndica Emma Balseiro. En primer lloc, gràcies per l'informe.

Algunes reflexions; una de genèrica. Primer de tot, reivindicar la importància de la feina del Departament d'Agricultura, Pesca i Alimentació per al territori, i també ressaltar la importància que té, dintre d'aquest departament, tot el que és les subvencions i les transferències corrents i de capital; com ja s'ha vist, aquests més de 400 milions analitzats, que pràcticament és gairebé tres quartes parts del departament.

Jo només..., recordar una cosa, vull dir, el Departament d'Agricultura és un dels departaments segurament més complexos a l'hora de gestionar, degut a que venen molts fons europeus, molts fons del ministeri, i una altra part dels fons, evidentment, ve del mateix departament, i que és molt i molt important, jo crec, que si s'ha de fer el pla estratègic de subvencions es faci. Voldria demanar-li, primer de tot, si ja s'ha corregit aquesta anomalia actualment.

Perquè els cofinançaments dels projectes i els programes del Departament d'Agricultura venen precisament..., poden dependre de que es faci, doncs, aquest pla estratègic de subvencions, que es faci un bon control, que es faci una bona convocatòria sense deficiències en el seu procediment. I, per tant, totes les puntualitzacions que fan, doncs, escolti, no hi ha més a dir, s'han de traslladar, s'han de corregir, perquè, si no, ens podem trobar que llavors acabem perdent fons europeus, eh?, i, per tant, que acabem perdent cofinançaments. I aquí hi ha projectes de desenvolupament rural, de desenvolupament, també..., de potenciar, que afecten l'agricultura, la ramaderia, la pesca, l'alimentació, que són molt importants i que no ens podem permetre, per errors administratius, per errors en el procediment, per deficiències en el pla estratègic de subvencions..., que jo crec que és un element molt bàsic, que tothom sap que s'ha de fer; no pot ser que estiguem aquí parlant, el 2018, que no s'hagi fet.

Per tant, primer demanar-li si ja està fet.

Llavors, demanar-li també..., suposo que és conscient que el dos mil..., crec que va ser aquest any o l'any passat, que vam fer una modificació al pressupost del Departament d'Agricultura per tal que determinats fons europeus que eren extrapressupostaris passessin a estar inclosos dintre del pressupost d'Agricultura, i això va provocar un augment de l'import, que en realitat abans no figurava, però que no és que tinguéssim més diners. Llavors, si en això vostès ja fan alguna precisió en aquest sentit, en aquest informe, perquè no ho he vist.

I llavors, també, jo crec que... També volia fer una puntualització, que algun cop ja l'hem fet, però he vist abans algun membre del Departament d'Economia aquí, a la sindicatura, que ara no hi és... Però jo crec que també és important que el Govern en prengui nota i que sempre hi hagués segurament una persona del Departament d'Economia aquí, perquè hi ha una part molt important de les recomanacions que fan que són comunes, i que, per tant, estaria molt bé que s'establissin determinats criteris comuns al Departament d'Economia i que els traslladés als diferents departaments, i que segurament facilitaria la feina de la sindicatura, dels diputats que estem aquí, de no dir les mateixes coses, i llavors, entre tots plegats, segurament que, doncs, establim els criteris mínims, sobretot de control, de lliure concurrència, i sobretot aquests dèficits que repetim una i una altra vegada en els plec de clàusules o les justificacions, no?

Res més. Moltes gràcies per l'informe.

El president

Gràcies, diputat. Ara té la paraula el senyor Lucas Ferro per fixar la posició del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair la compareixença i la seva exposició. Crec que ha sigut breu, però molt concisa, i que ens ha permès situar bé l'objecte del debat.

M'agradaria començar també amb una intervenció més genèrica. El pressupost de la Generalitat propi del Departament d'Agricultura el 2012 era de 500 milions d'euros, i el 2017 estava al voltant de 314 milions d'euros, cosa que suposa una davallada del 37 per cent. I jo crec que en un sector estratègic i complex, que és cofinançat, però que té una importància..., tant perquè és motor econòmic a Catalunya, com perquè té implicacions en termes de sobirania alimentària, implicacions en termes de gestió del territori..., fan que sigui un departament complex, però fa que l'obligació material i procedimental de l'Administració pública hagi d'estar a l'altura de la complexitat i del valor estratègic d'aquest sector.

I jo..., m'agradaria –faré una intervenció molt concisa– posar dos reptes sobre la taula, més enllà de revertir les retallades acumulades. Una és la que ha comentat el company, el pla estratègic de subvencions. Crec que en un departament tan complex i que depèn..., i que el seu prestigi també és observat en administracions estatals i

europes, tenir un pla estratègic de subvencions ens permet planificar amb millors instruments la gestió d'aquestes subvencions, i ens permet una cosa fonamental, que és fixar objectius, avaluar-los, fixar terminis per avaluar-los, és a dir, fixar i parametritzar la incidència de les subvencions que atorguen les administracions públiques.

I la següent, que és una reflexió que fan vostès també a les recomanacions, la que té a veure amb el principi de concurrència i de publicitat, que ens hauria de permetre anar trencant relacions..., no voldria acusar de clientelisme a ningú, però sí relacions potser massa poc objectives entre l'Administració pública i qui gestiona les subvencions i qui les rep, i anar construint una administració pública més eficient, més parametritzada i més correcta, que gestioni les subvencions des de paràmetres més objectius i més transparents.

Reiterar-li el meu agraïment per la seva compareixença i per les explicacions.
Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara té la paraula, per posicionar el Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Agrair també a la sindicatura l'elaboració i la presentació d'aquest informe.

Jo la lectura que en faig, i a la vista també de les recomanacions, que se centren exclusivament en la recomanació amb relació al pla estratègic, atesa la seva importància..., crec que, bé, és un informe que no posa en evidència grans deficiències en la gestió de les subvencions. S'analitza una mostra de cinquanta expedients; es troben defectes en un, dos, tres expedients, per la manca de publicitat, per la manca de justificació. I, evidentment, són aspectes que són importants, però el volum relatiu d'aquestes deficiències detectades en el volum de mostres analitzades tinc la sensació de que és petit, molt petit, no?

Per tant, jo crec que..., la lectura que jo en faig, eh?, i m'agradaria que m'ho poguessin ratificar, si vostès fan la mateixa lectura, no?, de que es treballa bé, però en algun aspecte cal millorar. O sigui, no li veig gaires més objeccions a aquest informe.

Gràcies.

El president

Bé; gràcies, senyor diputat. Ara, per posicionar el Grup Republicà, té la paraula Francesc Viaplana.

Francesc Viaplana Manresa

Sí; moltes gràcies, president... (*Veus de fons.*)

El president

Ho he dit bé? Viaplana.

Francesc Viaplana Manresa

Molt bé, molt bé..., vull dir (*l'orador riu*), anem millorant.

Primer de tot, moltes gràcies, senyora síndica, per l'informe que ens heu presentat, i a tot l'equip que ha intervingut en el treball.

Ens trobem, d'aquest informe, que analitza la naturalesa i la comptabilitat de despesa registrada en els capítols 4 i 7 de la liquidació del pressupost del Departament d'Agricultura, així com verifica el procediment emprat per l'òrgan gestor en la convocatòria. L'atorgament, el seguiment, el pagament i el control de les subvencions són adequats a la normativa d'aplicació.

La primera observació que es fa en l'informe és referent al pla estratègic de subvencions, on se'ns informa que el Departament d'Agricultura no disposa del document que la Llei general de subvencions preveu com a pla estratègic de subvencions,

en el qual haurien de constar les línies de subvencions que es concreten en cada pla d'actuació, el pla d'acció que concreta els mecanismes per posar-les en pràctica, el règim de seguiment i avaluació continua aplicable a les diferents línies, resultats de l'avaluació dels plans estratègics anteriors, entre altres.

L'allegació que va presentar el departament referent a aquesta observació feia referència a que, amb la documentació aportada, el pla departamental i la memòria de subvencions que acompanya de forma anual els pressupostos del departament, així com la resta d'instruments de planificació, com són el Pla de desenvolupament rural, el Programa operatiu del fons marítim i pesquer, el Pla estratègic de recerca, innovació i transferència agroalimentària de Catalunya per al període 2013-2020, i el Programa de foment de la producció agroalimentària ecològica 2015-2020, als quals se'ls ha de sumar, des d'una perspectiva més general, el pla departamental inclòs al Pla de govern de 2014, que inclou totes les actuacions previstes, incloses les de Foment, doncs, amb aquests instruments, el departament considera que no s'està incomplint la llei.

El departament considera que la documentació que ha aportat, la memòria que reflecteix els resultats dels instruments de planificació anteriorment esmentats, és equivalent a un pla estratègic de subvencions, mentre que, entenc, la Sindicatura de Comptes no n'està convençuda, d'aquesta equivalència. M'agradaria que la senyora síndica ens expliqués el perquè.

Pel que fa a l'observació de les transferències a les confraries de pescadors i llurs federacions, així com pel que fa a l'observació sobre la retenció de les aportacions a aquestes entitats, al llegir l'extensa alegació que presenta el departament, on explícita que ha aplicat la recomanació de la sindicatura de l'exercici 2006, li demanaria a la síndica que ens expliqués concretament què és el que el departament, segons la seva opinió, no està fent bé.

També trobem aquesta diferència de criteri en l'observació de la síndica sobre resolucions individuals de concessió, on troba que no s'han identificat tots els beneficiaris, malgrat que el departament considera que compleix amb els requisits establerts en el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

En tot cas, també deixar constància que en el pressupost del 2018 aquestes subvencions a les confraries de pescadors s'han considerat com a nominatives.

També, en aquest cas, deixar constància dels problemes que a vegades suposa comptabilitzar la lliure concurrència amb altres criteris; és el cas de la subvenció directa a Unió de Pagesos de Catalunya, en la qual, a criteri de la sindicatura, no estava justificada la lliure concurrència pública. No obstant, el departament indica que en aquest cas concret –i així ho argumenta en el seu informe– es fa impossible la concurrència pública en aquesta subvenció específica.

És un problema amb el qual ens anem trobant diversos cops en els informes de la sindicatura. Un problema que esperem que la Llei de contractes de serveis a les persones, de la qual vam iniciar la tramitació en el passat Ple, ens pugui ajudar, establint criteris clars per a garantir la continuïtat en aquelles concessions en què aquesta sigui un criteri important per a garantir el servei, però també establint mesures per a controlar la qualitat en la prestació d'aquest servei.

Per últim, crec que cal fer esment de les observacions i recomanacions d'exercicis anteriors. A l'exercici 2014 s'ha pogut comprovar que en segueixen vigents quatre; se n'han resolt sis, dos de resoltes i quatre en què no s'han detectat les incidències. I aquí la meua pregunta és que si no s'han detectat aquestes incidències, com és que no figuren com a resoltes?

Quatre han evolucionat, ja sigui perquè l'observació s'ha resolt parcialment o perquè la legislació s'ha modificat. I una que, al no haver-hi cap expedient similar, no se n'ha pogut fer el seguiment.

Aquesta evolució positiva també la podem constatar amb la recepció d'aquest nou informe de la sindicatura. Ja hem recollit que, malgrat les discrepàncies, el

departament ha considerat com a subvencions nominatives aquelles atorgades a la confraria de pescadors, i també ha corregit diversos apunts generals pel que fa a les subvencions que gestiona.

La síndica apuntava que en algunes bases no figuraven les mesures de difusió, fet que ha estat esmenat en noves convocatòries. D'igual manera que, a partir de les recomanacions de la sindicatura, tots els expedients de convocatòria d'ajuts destinats a ens locals exigeixen l'acreditació del pagament en efectiu.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara donaré la paraula a Imma Gallardo perquè es posi-cioni amb relació al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Imma Gallardo Barceló

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Síndic major, síndica Balseiro, moltes gràcies per l'informe; el Grup de Junts per Catalunya el valorem molt positivament. De fet, aquest informe correspon en aquell moment al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural –bé, he pensat en com van evolucionant, no?, els noms dels departaments–, on se l'insta, aquest departament, a seguir les recomanacions descrites, i aquí s'ha vist claríssim que tots els grups coincidim en que aquest pla estratègic de subvencions és molt necessari. Coincideixo aquí també amb el comentari que feia el diputat Ordeig de que és de gran importància per a tot el territori la gestió correcta de tots els ajuts.

El departament, dins el principi de millora contínua de la seva gestió d'ajuts i subvencions, ja recull les recomanacions de la Sindicatura de Comptes. En aquest sentit, les alegacions presentades pel mateix departament ja anaven molt en aquest sentit; la majoria, doncs, ja s'anaven implantant per a les següents convocatòries o s'anaven integrant.

Voldria fer un esment de l'apartat de seguiment de les observacions i/o recomanacions d'exercicis anteriors, contingudes en aquest Informe 12/2010 d'aquesta sindicatura, relatiu a subvencions atorgades pel llavors Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, el DAAAR, de l'exercici 2006, tot indicant-ne la seva situació en comparació amb l'exercici 2014, i on queda palès que tant les recomanacions com les observacions s'havien anat seguint, i la majoria s'havien anat corregint. I aquesta part de l'informe la valorem molt favorable, perquè és molt gràfica, i, a banda, doncs, celebrem que el departament en qüestió segueixi amb aquesta progressió positiva pel que fa a complir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes.

Moltes gràcies.

El president

Bé; doncs, moltes gràcies. Ara passarem... (*Veus de fons.*) Sí –perdó. Ara, per contestar les preguntes que s'han formulat, torno a donar la paraula a la síndica Emma Balseiro Carreiras.

La síndica Emma Balseiro Carreiras

Gràcies, president. Com a prèvia, deixi'm dir: jo crec que és important..., no ho he dit a la meua presentació, possiblement a l'informe tampoc consta, però en general el resultat del treball va ser satisfactori. Estem parlant d'un departament que va tramitar un volum molt important de subvencions, tant en expedients com en import –parlava de més de 400 milions d'euros.

I, en aquest sentit, la sindicatura fa una revisió de la tramitació, i del que deixa constància en l'informe és únicament i exclusivament dels aspectes observats, és a dir, d'aquells aspectes, doncs, que o són millorables des d'un punt de vista de la gestió, o són incompliments o inadequacions, per dir-ho d'alguna manera, de la normativa que és d'aplicació.

Ho dic més que res perquè m'ha semblat, no?, que en algun moment s'apuntava que la sindicatura es manifestava en sentit contrari. I més que res, doncs, precisar que en general es complien els requisits que normativament venen ja establerts. Això d'una banda.

D'una altra, quan es fa una fiscalització de legalitat es selecciona una mostra i la sindicatura, en aquest sentit, parla a partir de la mostra revisada. Això significa, per tant, doncs, que les conclusions al respecte es limiten precisament a les observacions manifestades durant la revisió de la mostra seleccionada, i, per tant, no en podem concloure, o no podem afirmar de manera fefaent, no?, fermament, amb contundència, que la resta d'expedients, doncs, hagin estat tramitats d'una manera al cent per cent rigorosa. Per tant, ens limitem en aquest sentit. De fet, és un dels aspectes que sempre s'inclou al començament del mateix informe, més que res, doncs, per apuntar possibles limitacions en aquest sentit.

Entrant en les preguntes o les consideracions que vostès han posat sobre la taula..., comentaba el diputado de Ciudadanos respecto a recomendaciones. El párrafo de recomendaciones es un párrafo de síntesis; lo que hace es aglutinar o mirar de concretar, de una manera, pues, amplia, el conjunto de las recomendaciones que la sindicatura considera oportuno manifestar en este sentido. O sea, no es que le esté dando una prevalencia al plan estratégico de subvenciones, que la tiene, sino que además, aparte de eso, existe una conjunción en la que hace referencia a otros aspectos que podrían ser considerados a la hora de mejorar lo que sería la tramitación de las observaciones.

Por tanto, en este sentido, ya digo, o sea, no es que esté dando prevalencia a uno en particular, sino que simplemente es un párrafo de cinco o seis líneas en el que se condensan todas las recomendaciones, a partir de las observaciones puestas de manifiesto a lo largo del informe. Y, por tanto, incluye también aspectos de mejora respecto a la concurrencia, publicidad, etcétera.

Se ha comentado además..., algún tipo de preguntas muy concretas respecto a expedientes concisos, que yo en estos momentos..., algunos me he perdido; intentaba ir tomando nota de todas las páginas que usted iba nombrando, pero la verdad, sinceramente, no me ha dado prácticamente tiempo. Y yo lo que hago es ponerme a su disposición para aclararle todos aquellos aspectos que usted considere oportunos, si le parece, pues, revisar lo que usted también ya ha anunciado en su intervención y, en todo caso, pues, ampliarle la información en ese sentido.

Las conclusiones están. Aspectos que en el seguimiento de observaciones y recomendaciones de ejercicios anteriores se ha puesto ahora de manifiesto que han sido corregidos, ahí se manifiesta, y donde se ha considerado que se mantenían, pues, también figuran observados en el informe, tanto en el apartado preciso de..., en el apartado 3, como en el resto del informe.

Respecte a si s'ha corregit o no el pla estratègic de subvencions. En aquests moments no l'hi podríem dir. Per això, doncs, necessitaríem tornar a fer-ne una fiscalització, en aquest cas del departament corresponent, i, per tant, doncs, verificar si es fa o no.

La proposta que vostè ha posat sobre la taula de que hi hagi present o no un representant del Departament d'Economia, la veritat és que –en la meva opinió, eh?, personal– em sembla molt oportuna, i potser és quelcom que podrien considerar els membres d'aquesta comissió. En tot cas, no ens pertoca, òbviament, als membres de la sindicatura.

I pel que fa a qüestions també precises que s'han posat, no?, que han exposat. Dir-los que els aspectes que ha observat la sindicatura els ha posat en el mateix informe, i, en aquest sentit, em remeto a allò incorporat en cadascun dels apartats, no? Òbviament, el departament formula les seves alegacions i la sindicatura les analitza, les considera, i allò que considera –valgui la redundància– que s'ha de corregir, o esmenar, doncs, és acceptat i genera, per tant, una modificació en el text. El que

no es modifica, doncs, la sindicatura ho manté. I, per tant, em remeto al que figura exposat a la resta de l'informe.

Crec que de manera... Bé, he provat, no?, de donar resposta a totes les preguntes plantejades, consideracions que han proposat. I, en tot cas, per a qualsevol ampliació, doncs, resto a la seva disposició.

El president

Moltes gràcies, senyora síndica Emma Balseiro.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2018, sobre la Fundació del Gran Teatre del Liceu, corresponent a l'exercici finalitzat el 31 d'agost de 2015

256-00005/12

Ara, continuem... Bé, ara fem, si de cas, un canvi, eh?, perquè abordarem el cinquè punt de l'ordre del dia amb relació al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2018, que ens presentarà el síndic Jordi Pons i Novell.

Quan vulgui, té la paraula.

El síndic Jordi Pons i Novell

Bon dia. Moltes gràcies, senyor president. Bé, els presentaré aquest informe sobre la Fundació del Gran Teatre del Liceu. Aquest informe va ser aprovat pel Ple de la sindicatura al febrer d'aquest any.

En aquest treball de fiscalització, l'objectiu era doble: per una banda, fiscalitzar el compte de pèrdues i guanys, i en segon lloc, i potser més important, fiscalitzar la gestió de l'activitat de la fundació.

L'exercici de la fundació, segons els seus estatuts, comença l'1 de setembre de cada any i finalitza al final de l'agost de l'any que ve; per tant, és una diferència respecte a altres informes, que és l'any natural.

El Gran Teatre del Liceu s'organitzava, en l'exercici fiscalitzat i en l'actualitat, en dues entitats. Per una banda, el Consorci del Gran Teatre del Liceu, que és el propietari del teatre, en el qual només hi han membres de les administracions públiques; per tant, teníem, per una banda, el consorci, propietari del teatre, i, per l'altra, la fundació, que és el que fiscalitzem, que és qui s'encarregava de la gestió del teatre, d'acord?

Per una banda, el consorci en té la propietat i n'havia de fer el manteniment, però aquest manteniment..., d'alguna manera el contracte també el fa la fundació i la fundació rep una compensació, i a la vegada la fundació paga un lloguer al consorci.

Bé, en l'exercici fiscalitzat i en l'actualitat, el patronat de la fundació estava integrat per una majoria de membres de les administracions públiques; en concret hi havia representades la Generalitat de Catalunya, l'Administració de l'Estat, l'Ajuntament de Barcelona i la diputació. I, a part de les entitats públiques, en el patronat hi havia membres de la Societat del Gran Teatre del Liceu, que eren els propietaris històrics del teatre, i el Consell de Mecenatge.

Bé, la fundació, per tant, pertany al sector públic, per una banda, pel que he comentat del patronat, i per l'altra hi ha que el seu patrimoni fundacional amb caràcter de permanència, concretament les aportacions als fons propis, prové de les administracions que estan en el seu patronat, encara que cap d'elles és majoritària.

Dit això, sorprèn, per tant, la consideració prèvia de l'escrit d'allegacions presentat per la fundació, on es diu que la Fundació del Gran Teatre del Liceu no és una fundació del sector públic, i s'arriba a manifestar literalment, en concret a la pàgina 50, que en opinió dels assessors jurídics interns i externs de l'entitat, la Fundació del Gran Teatre del Liceu no es troba en cap dels supòsits previstos a l'article 3 de la

Llei 18/2010. La Llei 18/2010, que és la Llei de la sindicatura, i l'article 3 és l'àmbit d'actuació subjectiu de la sindicatura, és a dir, allò que podem fiscalitzar.

Segueixo. Diuen aquests en les alegacions: «No es troba en cap dels supòsits previstos a l'article 3 de la Llei 18/2010, i, per tant, no podia resultar sotmesa a la fiscalització de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.»

Aquesta afirmació sorprèn –i crec que soc generós en utilitzar el verb «sorprendre»–, perquè la participació majoritària de les administracions públiques en el seu patronat és innegable, eh? –estan els membres que en formen part–, i també perquè les administracions públiques havien aportat, fins a l'exercici fiscalitzat, més de 19 milions per compensar les pèrdues que arrossegava la fundació.

Per tant, ateses les aportacions públiques a fons propis del passiu –el que deia abans–, no hi ha cap mena de dubte que el patrimoni fundacional amb caràcter de permanència de la fundació està format en més d'un 50 per cent per béns aportats per les entitats públiques, la qual cosa és un dels requisits perquè una fundació sigui considerada del sector públic.

Bé, no sols havien aportat les administracions públiques més del 50 per cent, sinó el 100 per cent.

A més, partint d'una participació majoritària de les administracions públiques, és veritat que cap d'elles té una participació majoritària, però en tot cas les administracions catalanes en tenen la majoria, i això permet que la Sindicatura de Comptes, sense cap mena de dubte, pugui fiscalitzar la Fundació del Gran Teatre del Liceu.

Bé, en l'exercici fiscalitzat, la fundació va tenir uns ingressos de 19,1 milions d'euros, i va rebre subvencions pràcticament per la mateixa quantitat: 19 milions d'euros.

Dels ingressos propis destaquen, com és lògic, la venda d'entrades, de 12,9 milions d'euros, i els ingressos de promocions, patrocinadors i col·laboradors –poden ser els mecenes, els patrocinadors...–, són també el lloguer d'espais, etcètera.

I, per la seva part, de les aportacions de les administracions públiques, el 42,3 prové..., provenia, en aquell exercici, de la Generalitat; el 36,3, del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport; el 13,6 per cent, de l'Ajuntament de Barcelona, i el 7,9 de la diputació.

Aquests percentatges són diferents, en aquest exercici, dels que marcaven els estatuts. Segons els estatuts, l'Administració de l'Estat havia d'aportar el 45 per cent dels recursos públics; la Generalitat, el 40; l'ajuntament, el 10 –l'Ajuntament de Barcelona–, i la diputació, el 5. Per tant, en aquest exercici no es va complir estrictament aquest percentatge de les aportacions.

Bé, de manera sintètica, pel que fa a les observacions, en voldria destacar algunes. La primera és que en la realització del treball hi ha hagut diverses limitacions al seu abast que posen de manifest debilitats en el control intern de la fundació.

En segon lloc, que els procediments comptables seguits per la fundació no permeten obtenir la composició de determinades partides de despeses i ingressos, fet que dificulta el seu seguiment i control.

Pel que fa als preus i descomptes, s'han observat descomptes en la venda dels abonaments, en els lloguers d'espais i les visites del museu, que no consten en les tarifes aprovades i que no havien estat aprovades per cap òrgan competent.

D'altra banda, pel que fa als contractes de mecenatge i patrocini –als convenis de mecenatge i als contractes de patrocini–, cal dir que n'hi havia en efectiu i en espècie –diverses empreses que...–, en els quals..., el que destaca l'informe de la sindicatura és que en aquests contractes o convenis la fundació atorga als patrocinadors o als mecenes, a més de la difusió corresponent com a patrocinador, beneficis que són valorables econòmicament. Aquest fet fa que el negoci jurídic que acaba tenint lloc no s'ajusti ni a la figura del conveni de mecenatge ni a la del contracte de patrocini.

Pel que fa a aquests convenis de mecenatge i a aquests contractes de patrocini, se n'ha revisat una mostra, com consta en l'informe, i s'observa que..., es fan diverses

observacions en l'informe sobre el seu control, el seu seguiment i la seva comptabilització. En voldria destacar tres o quatre.

En primer lloc, que la fundació no fa una valoració dels beneficis que atorga als patrocinadors, i creiem..., la sindicatura recomana que es faci això per saber quina és l'aportació real d'aquests patrocinadors.

Pel que fa als patrocini en espècie, s'ha observat que la fundació no ha rebut la totalitat de béns o serveis pactats com a aportació, però sempre el patrocinador ha gaudit dels beneficis lligats al patrocini.

A més a més s'ha observat que aquest fet s'ha produït de manera reiterada en la temporada que vam fiscalitzar, i en les anteriors es produïa el mateix.

Dels patrocini analitzats en aquest informe, hem vist que al cap d'un any, en aquests patrocini en espècie, un 37,7 per cent no s'havia materialitzat.

Pel que fa als patrocini, als mecenatges en efectiu, s'observa que en molts casos el pagament no es va fer en la temporada corresponent, i fins i tot dos anys després, que és quan es va acabar el treball de camp, encara hi havia un patrocinador que no havia aportat la seva aportació econòmica.

Com els comentava abans, els patrocinadors tenen dret a la utilització gratuïta de diversos espais del teatre. En alguns casos, el patrocinador ha cedit aquest dret a una altra entitat sense que estigués previst en el contracte de patrocini o fins i tot encara que aquesta possibilitat estigués expressament prohibida en el contracte. En un cas, el patrocinador va utilitzar la sala, cedida de forma gratuïta, per organitzar un concert de caràcter oneros. La sindicatura considera que aquests espais cedits no s'haurien de destinar a que els patrocinadors en traguessin un benefici econòmic.

Pel que fa a les despeses de personal, voldria resumir-les amb tres comentaris.

El primer és que el passiu del balanç tenia... Perdó, ho diria més resumidament: que el patrimoni net de la institució estava sobrevalorat en 2,69 milions d'euros, perquè no s'havia fet una provisió de les pagues extres dels exercicis 2013, 2014 i 2015, que s'havien de pagar en períodes posteriors.

Pel que fa a les contractacions de personal, he de dir que quan critiquem les contractacions de personal no ens estem referint a les despeses artístiques –no entrem en les despeses artístiques–; de les despeses artístiques només es fa un comentari en l'informe, que ni tan sols està a l'apartat d'observacions, sobre el contracte del director musical. Pel que fa a les contractacions de personal, de personal en l'exercici, en opinió de la sindicatura no responen a situacions urgents i inajornables, tal com marcava la normativa, i tampoc no ens va quedar acreditat, en el procés de fiscalització, que aquestes contractacions es fessin complint els principis d'igualtat, publicitat, mèrit i capacitat en la selecció.

I, en tercer lloc, voldria destacar de les despeses de personal, de la fiscalització, que en l'informe s'inclouen diverses observacions sobre les indemnitzacions pagades per la fundació per acomiadaments de treballadors, i també indemnitzacions a persones que li prestaven serveis externs. Per no allargar-me, aquestes observacions són l'11, la 12, la 13 i la 20, on s'expliquen detalladament les crítiques que fa la sindicatura a aquestes indemnitzacions.

D'altra banda, pel que fa a la contractació, la sindicatura considera que la fundació va contractar de forma directa diverses prestacions de serveis que s'haurien d'haver produït mitjançant procediments de contractació amb respecte als principis de publicitat, concurrència i no discriminació.

D'altra banda, també s'ha detectat que a la contractació de diversos serveis a una empresa per 419.050 euros es va produir un fraccionament indegut dels contractes.

Bé, la fundació també va subscriure de forma directa tres contractes, suposadament mercantils, que la sindicatura considera que constitueixen un frau de llei, perquè mitjançant el recurs del caràcter civil d'aquests es volia eludir el compliment de la normativa que els seria d'aplicació, atès que es tractava de contractacions laborals.

I, finalment, voldria destacar que en l'apartat de conclusions, al final, també s'inclouen un conjunt de recomanacions, que en opinió de la sindicatura permetrien corregir alguns dels aspectes assenyalats en l'apartat d'observacions.

I, en tot cas, voldria destacar la darrera, que potser, almenys en la meua opinió, resumiria una mica l'exposició que els he fet i l'informe de fiscalització; en concret, que les administracions públiques haurien de vetllar perquè la gestió del teatre es desenvolupés amb el màxim respecte als principis d'economia i eficiència.

Res més. Aquesta, breument, és l'exposició que volia fer de l'Informe de la Fundació del Gran Teatre del Liceu.

Resto a la seva disposició per a qualsevol dubte o aclariment.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor síndic Jordi Pons i Novell, per les seves explicacions. Ara és el torn de posicionament dels grups parlamentaris. I comença el Grup Parlamentari de Ciutadans, i en el seu nom Maialen Fernández.

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidente. Gracias, síndico, como siempre, por el trabajo tan exhaustivo y la elaboración de este informe.

Bien, es un informe bastante complejo, que cuesta condensar, en unos minutos, todas las observaciones e irregularidades que se han detectado.

Hablamos del Teatro del Liceo, bueno, que es un teatro de referencia, sobre todo en la especialidad de ópera, y uno de los más importantes del mundo. Y en este caso me gustaría primero, si me permiten, hacer una mención a la recientemente fallecida soprano Montserrat Caballé, que fue una gran defensora de este teatro.

Dicho esto, pasamos, un poco, a la elaboración del mismo. Bien, a mí me llama la atención, dentro del Teatro del Liceo..., es cierto que está participado por la Generalitat, las administraciones y demás, pero, claro, estamos hablando de gobiernos de la antigua Convergencia, entre ellos el señor Artur Mas, Ferran Mascarell o Xavier Trias. Me sorprende que tengan entre sus funciones, por ejemplo, la de aprobar los límites de endeudamiento del teatro. Teniendo en cuenta cómo gestionan los fondos de la antigua Convergencia, pues, es llamativo, ¿no?, que tengan un límite exhaustivo e indefinido de endeudamiento.

Además, por otro lado, también se encargan de la venta de inmuebles, que, como en un informe reciente que ha emitido la sindicatura, también hemos podido ver que hay inmuebles que se han vendido por debajo de su coste, infravalorando los mismos, ¿no?

De hecho, aquí también quería resaltar que el consorcio tiene una deuda con la fundación de 2,33 millones de euros, que, por cierto, dobla a la del 2014, que era de 1,1 millones, entre traspasos de fondos que ni siquiera están formalizados ni podemos saber en concepto de qué. Teniendo en cuenta que el fondo de maniobra es negativo, hay una deuda perdida que, salvo que se vuelva a inyectar dinero por parte de las administraciones públicas, pues, va a ser difícil que se dé la vuelta.

Y en este apartado me gustaría preguntarle a la sindicatura, tal como indica en la página 44 –aunque algo ha comentado ahora el síndico–, en concepto de qué, o qué origen tiene la partida que aparece en el patrimonio neto «Aportaciones para compensar pérdidas» por un importe de 19 millones, que veo que es recurrente desde el año 2014, y por la misma cantidad en el año 2015.

Por otro lado, también otra pregunta que me gustaría hacer a la sindicatura es que en el año 2014 presenta unas pérdidas, el teatro, de aproximadamente 4 millones de euros, que se han reducido en el año 2015 a 26.000, apenas, pero si tiene constancia de desde cuándo el teatro presenta pérdidas, o está presentando pérdidas recurrentemente, ¿vale?

Por otro lado, hay tantas irregularidades que..., bueno, usted ya ha citado algunas, como son las tarifas cuyos precios de descuento no están debidamente aprobados; las aportaciones en especie no tienen una contraprestación o no se han realizado ni total ni parcialmente; hay aportaciones en efectivo cuyo pago se realiza con retraso; importes pactados que no coinciden con las aportaciones registradas –así es bastante difícil llevar una contabilidad correcta y que cuadre; la verdad es que es sorprendente que sea una contabilidad transparente y con el principio de economía de cuadro de la contabilidad, ¿no?–; espacios alquilados cuyo importe no coincide con el registrado en la contabilidad; espacios cedidos a patrocinadores que se acaban destinando a actividades mercantiles, como también ha comentado el *síndic*, etcétera.

En cuanto a los gastos de personal, entre las innumerables irregularidades que se observan, vemos que hay personal de asistencias técnicas y artísticas que resulta que su régimen retributivo está basado en unas tablas que ni siquiera están aprobadas o contempladas en el convenio. Tampoco sabemos aquí en base a qué, a qué criterios, cobran su sueldo, porque si no hay unas tablas que lo estipulen y ni siquiera se recogen en los convenios, pues, son un poco como arbitrarios, ¿no?

Hay una reducción de personal importante: de 308 trabajadores, se comenta que se reduce en 33 trabajadores en los años 2009 y 2010, y otros 7 más en el 2015-2016. Y, como usted comentaba, se han pagado indemnizaciones sin esperar a resoluciones judiciales.

Aquí me gustaría saber también si me podrían aclarar, en la página 18, cómo es que se reduce casi en 3 millones de euros, desde el 2014 al 2015..., en 3 millones de euros, aproximadamente, los sueldos, y sin embargo las cargas sociales siguen manteniéndose prácticamente iguales, apenas disminuyen en unos 300.000 euros. Entiendo que habría tenido que ser proporcional, ¿no?, la disminución en los sueldos con la disminución en la carga social. Y si me pudiera aclarar, si no, por qué se mantiene prácticamente igual.

Bien, ya ha comentado usted también que las pagas extraordinarias de tres ejercicios, que suman un importe de 2,69 millones de euros, también están pendientes de pago; se aprueban complementos salariales que no están recogidos en los convenios; no constan los contratos de trabajo, sus renovaciones, sus finiquitos, etcétera. Como fundación del sector público, tampoco podría contratar nuevo personal, salvo que estuviera exhaustivamente justificado y que fuera urgente; sin embargo, se dieron de alta diez contratos, sin que se justificaran ni las entrevistas, ni los motivos, ni la publicidad del puesto.

También aparece una empresa de consultoría que se ha contratado, y el 50 por ciento de las facturas está a nombre de una empresa diferente a la adjudicataria. No sé, aquí parece que se contrata con una empresa y los fondos van a otra. Volvemos a insistir que, como en casi todos los contratos que estamos viendo, la transparencia brilla por su ausencia.

Por otro lado, en enero del 2014 se contrata a un director de márketing, un contrato con exclusividad, por el que se le paga un complemento anual de doce mil euros. Sin embargo, esto no se cumple, puesto que trabaja en su propia sociedad y de cara a sociedades terceras. Entendemos que hay un incumplimiento contractual y no sé..., también me gustaría saber si la sindicatura tiene constancia de si se ha regularizado esta situación de este trabajador que tenía este contrato de exclusividad o sigue manteniéndose aparte.

Vemos que se contrata otro director; además del director de márketing se contrata un nuevo director para desarrollar entendemos que el proceso del anterior, por lo cual...

El president

Diputada, debería ir acabando.

Maialen Fernández Cabezas

...-voy, ya acabo- varios contratos, varias contrataciones que entendemos que, bueno, con una persona sola hubiera sido suficiente para desarrollar este trabajo.

Y ya la última pregunta –puesto que me apremian con el tiempo–, y no menos importante: me gustaría que la sindicatura me aclarara, en la medida de lo posible, en qué términos ha quedado, o qué actuaciones se han llevado a cabo con respecto al trabajador que el 1 de setiembre del 2015 firmó una extinción de relación civil del arrendamiento de servicios profesionales con la fundación, por la que esta se comprometía a abonarle 218.000 euros más IVA, facturados por el propio despacho profesional de este último, y que se habla de que podría haber incurrido en, bueno, algún tipo de irregularidad más grave.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. Ara té la paraula, per posicionar-se en relació amb el seu Grup de Socialistes i Units per Avançar, el senyor Òscar Ordeig... (*Veus de fons.*) Ah, però: Rafel Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, president. Bon dia, síndics, diputades i diputats. En primer lloc, vull deixar clar que és evident la competència d'aquesta Sindicatura de Comptes per fiscalitzar el Gran Teatre del Liceu, eh? Per tant, em sembla que això és important.

La fundació, que és l'objecte de la fiscalització, es va constituir després de l'incendi del Liceu, del 31 de gener del 94, concretament es va constituir el 5 de desembre del mateix any 94, per un temps indefinit i per a la gestió del Gran Teatre del Liceu.

I està format, com bé ha dit el síndic, fonamentalment per administracions públiques. Al febrer del 2016 es va fer una auditoria externa amb opinió favorable. En el cas de la sindicatura, formula un total de vint observacions –que, en fi, no repetiré, perquè la majoria ja s'han comentat–, que es resumeixen en sis recomanacions, que estan a la pàgina 42 de l'informe, que subscriu, perquè creiem que poden contribuir a millorar substancialment la gestió i la transparència d'un equipament que és tan important i tan emblemàtic, no només per a la ciutat de Barcelona sinó per al conjunt del país, de Catalunya i també d'Espanya, com és el Gran Teatre del Liceu.

Ara bé, sí que volia fer tres petites consideracions, no sé si com a membre d'aquesta comissió o com a membre de la Comissió de Cultura, però, en tot cas, sí que crec que les he de fer.

En primer lloc, coincideixo absolutament amb l'últim paràgraf de la intervenció del síndic Jordi Pons, en el sentit de que més enllà de que la majoria d'observacions podríem dir que no s'allunyen excessivament de molts altres informes que hem vist en aquesta comissió, però sí que en aquest cas, per les circumstàncies peculiars del teatre del Liceu, un major compromís, una major implicació per part de les administracions públiques, em sembla que sí que és important que consti en acta i que es reclami, que no només es limitin les administracions públiques a fer-hi aportacions, o a retirar-les o a retallar-les, sinó també un compromís en la gestió del dia a dia del teatre.

Si no estic equivocat, crec que està en aquests moments en procés la contractació del director artístic –si no estic equivocat.

Pel que fa a les aportacions de les administracions públiques, és veritat que especialment..., «especialment» no, fonamentalment, l'Estat, durant aquests últims anys, ha retallat d'una manera relativament important l'aportació compromesa per conveni amb el teatre i, per tant, probablement és possible que això pugui ajudar a justificar d'alguna manera, doncs, algunes de les dificultats pressupostàries i comptables del teatre. I, en tot cas, reclamar des d'aquí, doncs, que el Ministeri de Cultura assumeixi la part que li correspon, que jo crec, per les notícies que en tinc, de les converses

que hi ha entre el ministre i la consellera..., em sembla que és un tema que està en vies de solució.

I un altre tema, també, potser més estructural encara, i és que el Gran Teatre del Liceu..., si ho comparem amb altres equipaments similars a Catalunya –evidentment, no de la grandària, però sí de l'objecte–, doncs, disposen d'una subvenció superior al 50 per cent –no és el cas del Gran Teatre del Liceu–; però encara pitjor: si comparem això, les subvencions que es fan al Liceu, en comparació amb els grans equipaments europeus que sí que competeixen amb el Liceu, a Europa les aportacions en subvencions s'acosten al 70 i fins i tot al 80 per cent, quan aquí no arriben al 50 per cent.

Per tant, ens sembla que també és important deixar clar i tenir en compte, doncs, que probablement el Gran Teatre del Liceu..., per la lliga en la que està jugant, la implicació de les administracions públiques hauria de ser superior a la que és.

Gràcies.

El president

Bé; moltes gràcies, senyor Rafel Bruguera. Ara té la paraula, per posicionar el Grup de Catalunya en Comú Podem, el senyor diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyor president. La veritat és que compartim totes les recomanacions que fa la Sindicatura de Comptes, el que té a veure amb el registre comptable, el que té a veure amb els acords de mecenatge, i compartim gran part de les valoracions que han fet els dos grups que ens han precedit.

Però a mi m'agradaria destacar un element que surt recurrentment en molts informes de la sindicatura –i que a mi em sembla especialment vergonyós que hagi de sortir en un informe de la sindicatura–, que és el que té a veure amb les relacions laborals entre l'Administració pública i els seus treballadors. És a dir, crec que l'Administració pública ha de ser exemplar en aquesta relació, i que quan veiem un informe de la sindicatura que ens diu que hi ha hagut acomiadaments improcedents, a vint dies per any treballat, que després, en el tribunal social, s'han hagut de negociar subvencions més altes i no esperar sentència ferma; quan veiem contractes mercantils en frau de llei, que són un frau per als drets laborals dels treballadors i són un frau per a la hisenda i per a la seguretat social, o quan veiem absències de taules laborals, relacions mercantils que impedeixen també la lliure concurrència i la capacitat de reconèixer relacions laborals, se'ns hauria de caure una mica la cara de vergonya.

Crec que una administració pública ha de vetllar per la seguretat laboral i pels drets laborals dels seus treballadors. I volia destacar això en la meva intervenció.

En la resta de l'informe comparteixo les reflexions que han fet els dos grups, però m'agradaria destacar aquesta en la meva intervenció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Lucas Ferro. Ara passaré la paraula al senyor Santi Rodríguez, en representació del Subgrup del Partit Popular de Catalunya.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. No se'ns escapa, jo crec que a ningú, que el funcionament d'una entitat com la de les característiques, doncs, de la Fundació del Gran Teatre del Liceu, en la que les aportacions de les administracions públiques resulten fonamentals per garantir el seu funcionament i per garantir la funció per la qual, doncs, va ser constituïda i per la qual, doncs, el Gran Teatre del Liceu va suposar un esforç per part d'un conjunt d'administracions per a la seva reconstrucció, quan a més a més es travessen situacions de crisi important, que afecten les persones i, per tant, també acaben afectant les administracions, que veuen reduïts els seus

recursos, i, per tant, l'esforç de fer aportacions a fundacions d'aquestes característiques, doncs, són esforços superiors als que són habituals, hauria de tenir com a mínim..., en aquests casos concrets, eh?, hauria de tenir com a mínim una correspondència per part dels gestors d'aquestes entitats.

És a dir, en el moment que les administracions públiques fan un esforç precisament per mantenir, per garantir el funcionament d'aquestes entitats, els gestors haurien de ser extraordinàriament curiosos amb la gestió dels recursos, tant els que tenen per la via pública com els que tenen per la via privada. I ens sorprèn força que en l'informe, doncs, es posi de manifest, jo no voldria dir..., no sé si arriben a ser irregularitats o no arriben a ser irregularitats, però sí una certa deixadesa en l'ús dels recursos de l'entitat, tant pel que fa a matèria laboral com pel que fa, doncs, per exemple, als patrocinis. Em sorprèn molt veure que, així com els patrocinadors obtenen tots els beneficis que han negociat amb l'entitat, no es pot demostrar que l'entitat hagi rebut precisament els beneficis que els patrocinadors havien garantit, tant en format econòmic com en format d'espècies. I fins i tot sorprèn veure com algun dels patrocinadors ha utilitzat el Gran Teatre del Liceu amb activitats oneroses, eh? –concretament es diu en l'informe–, és a dir, han aprofitat la cessió d'espais per poder realitzar activitats i per treure'n, d'alguna manera, un lucre, no?

Jo vull pensar que aquests elements que apareixen en aquest informe –hi insisteixo, ens han sobtat especialment en aquest cas– se circumscriu únicament i exclusivament a aquell exercici i s'hagin pogut anar corregint en el futur.

I com a resum i com a corollari de tot això, crec que és extraordinàriament oportuna la darrera recomanació que fa la sindicatura, que fa el síndic, en la que s'han de tenir molt presents, i sobretot en la gestió de la Fundació del Gran Teatre del Liceu, els principis d'economia i eficàcia, que crec que no han estat suficientment vetllats en la gestió, almenys durant l'exercici fiscalitzat.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Santi Rodríguez. Ara té la paraula el senyor Antoni Castellà, del Grup Republicà, per fixar el seu posicionament.

Antoni Castellà i Clavé

Sí; gràcies, president. Primer de tot, donar la benvinguda a tots els síndics, lògicament, i agrair al síndic Pons el seu informe. Crec que, com sempre, ha estat molt exhaustiu, i penso que ens ha fet un bon resum en el moment en el qual...

Des del nostre grup, dir-li que compartim les recomanacions. Podríem tindre, diguem-ne, alguna observació respecte a –valgui la redundància– les observacions. Però, en qualsevol dels casos, penso que per a una institució com el Liceu, en aquests moments, doncs, d'aquest informe jo crec que l'interessant és que..., el que seria molt preocupant és que entrés en irregularitats d'algun tipus, substancials –jo crec que no hi són–, però sí entrar bàsicament en la majoria d'observacions, i especialment a les recomanacions en procediment i en gestió. I crec que, probablement..., ja li deia que ho compartim. Crec que és interessant, almenys, tindre'n la reacció. Així, li pregunto al síndic quina és la seva sensació de la resposta per part dels gestors de la fundació, en termes d'intentar adaptar-se i seguir les recomanacions.

Però en qualsevol dels casos, dit això –i, per tant, que quedi clar que compartim absolutament les recomanacions i creiem que és important, doncs, que així siguin seguides per la fundació–, només, molt breument, alguna consideració prèvia a tot plegat.

La situació en la qual es fiscalitza..., en aquest moment una situació complicada econòmicament –complicada, la situació de la fundació–; en aquell moment el patronat de la fundació encarrega el pla estratègic i de viabilitat. Per tant, la pregunta..., no té per què sortir esmentat, ni molt menys, en la seva exposició, però fins a

quin punt, diguem-ne, el pla de viabilitat i la conjuntura del moment ha estat analitzada a l'hora de fer la fiscalització. És a dir, m'explico en termes concrets; és a dir, en una situació complexa, en la qual s'encarrega a la direcció prendre decisions en termes d'un pla estratègic definit, decisions com les de tarifes o descomptes, o decisions respecte a acords de mecenatge, o decisions respecte als recursos humans de la casa, quina coherència tenien amb el pla estratègic?

No estic, en aquesta intervenció, justificant en absolut què és el que marca la Llei del sector públic, però senzillament faig la incidència, sí o no; per tant, pregunto: han tingut la sensació que les decisions, quan es fa l'observació en termes, per exemple, com deia, de tarifes o en termes de descomptes, malgrat que no estiguessin aprovades pel patronat, responien, diguem-ne, a un marc en el que s'havia aprovat, en el marc del pla estratègic? Ho desconec, eh?

Ho dic també, perquè les decisions..., i sé que són observacions, en termes d'acomiadaments, d'indemnitzacions i altres; concretament, com vostè ha dit, l'11, la 12, la 13, són observacions –per tant, no entren en recomanacions. Però també la pregunta..., aquest diputat té una certa sorpresa quan hi ha alguna consideració de que la recomanació en l'observació és esperar sentència ferma. En termes de gestió –només és una opinió– pot ser discutible si esperar una sentència ferma o negociar abans respon a eficiència econòmica o no. Per tant, crec que, diguem-ne, és una observació, des del meu punt de vista, que entra molt, molt, molt, molt només en l'àmbit de la gestió, i la capacitat de decidir en aquest sentit, amb una decisió final que pot ser, o no, més eficient, o pot ser, o no, diguem-ne, més amb racionalitat econòmica. Però senzillament és..., sense més importància.

Per tant, jo crec que –per acabar– el rellevant és que la Fundació Liceu, doncs, adapti i segueixi les recomanacions, i això és el que valorarem i seguirem des del nostre grup parlamentari.

I, abans d'acabar, una última consideració, eh? Sense, diguem-ne, obrir un debat molt important, però és sorprenent que el mateix síndic, doncs, en la seva intervenció inicial, mostra la sorpresa de que la fundació no es consideri sector públic. El que és preocupant és que hi hagi una discrepància d'aquest tipus, eh?, sense entrar en la valoració final; és a dir, és lògic que la sindicatura..., i que li sorprengui absolutament que algú no consideri que ha de ser fiscalitzat i no sigui sector públic. Però a la vegada també és preocupant que senzillament la mateixa fundació ho consideri així.

Aquest és un debat complex, i probablement una de les coses que hauríem de fer –i no li correspon a la sindicatura, eh?, per descomptat, i probablement sí que ens correspon al legislador– és, diguem-ne, acabar de trencar amb aquest atzucac. Ho dic, perquè no afecta només aquesta fundació, i és un debat ampli que s'està tenint.

El president

Senyor diputat, hauria d'acabar.

Antoni Castellà i Clavé

Acabo senzillament amb això: és a dir, en la transposició del SEC 2010, pel que fa a comptabilitat, i l'àmbit legislatiu en fundacions públiques, quan parlem de majories, aquesta fundació és discutible quina majoria té o no, i la majoria d'aportacions públiques.

I ho acabo senzillament amb dos exemples. El Patronat de la Universitat de Vic té una majoria absolutíssima d'administracions públiques i no es considerada sector públic. Des d'un altre punt de vista, la Fundació Catalana per a la Recerca té una aportació majoritària de les administracions públiques, no és el cas del Liceu, i no és considerada sector públic.

Per tant, probablement entre tots hauríem d'afinar, evidentment, quina és la situació –sense posicionar-me, en aquest cas, eh?

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Castellà. Ara passo la paraula a Ferran Roquer, en representació del Grup Parlamentari Junts per Catalunya.

Ferran Roquer Padrosa

Moltes gràcies, senyor president. Evidentment, la primera cosa que he de fer a l'inici de la meva intervenció és agrair a la Sindicatura de Comptes, i en particular al síndic Jordi Pons, l'elaboració d'aquest informe, que a mi, en particular a mi m'ha agradat molt, perquè és important que seguim la traçabilitat del diner públic.

I ho és especialment en una entitat que el 45 per cent dels ingressos que ha tingut provenen del sector públic –8 milions, la Generalitat; 6.800.000, l'Estat; 2 milions i mig, l'Ajuntament de Barcelona; 1 milió i mig, la Diputació de Barcelona–; que ha venut 200.000 entrades, per les quals ha ingressat 12.700.000 euros –per tant, aquí hi ha un cert desequilibri, eh?–, i ha repartit 24.000 invitacions. Això fa que, amb tot i això, aquest any ha tingut un resultat de l'explotació positiu, d'1.300.000 euros, que amb el resultat financer que té, dolent, fa un resultat de l'exercici dolent, de menys..., negatiu, en menys 26.000 euros; molt diferent, però, del que havia tingut l'any 2014, que eren menys 3.900.000 euros.

Per tant, aquí alguna cosa hi ha que no acaba de funcionar. Per tant, és imprescindible –és imprescindible, al nostre entendre– que el Liceu, com no pot ser d'altra forma, segueixi les recomanacions que fa el síndic, i en particular –i en particular– la sisena, quan diu que les administracions públiques que estan representades haurien de vetllar pel correcte funcionament d'aquesta entitat.

No pot ser, al nostre entendre, ens sembla, que el procediment dels assentaments de les despeses depengui de quan entra la factura en lloc de quan es produeix realment la despesa; això..., hi hauria d'haver un criteri comptable acceptat i que fos fiable i d'acord amb el Pla general comptable.

Evidentment, ens sembla que les tarifes de lloguer dels espais i les tarifes de serveis que ofereix el Gran Teatre del Liceu haurien de ser completes i aprovades, eh?, perquè, dels dotze contractes gratuïts que analitza, les tarifes que s'apliquen no eren les que s'havien aprovat; en cinc de vuit es cedeix a tercers; s'ha parlat ja –diferents grups n'han parlat– de la cessió del local, que el cedeixen onerosament a un altre promotor que fa un concert i s'endú els ingressos. És clar, això, aquestes coses no sé jo en quina mesura afecten o no..., poden afectar o no el compte de resultats, i en quina mesura, si s'haguessin seguit les tarifes..., llogat amb les tarifes completes i aprovades en el seu moment, o no s'haguessin fet aquestes cessions, de quina forma s'hagués pogut..., és a dir, hagués afectat el compte de resultats, eh?

Evidentment, als treballadors de qualsevol empresa, qualsevol treballador, i en especial als que treballen per al sector públic, se'ls hauria d'aplicar correctament les normes de la legislació laboral.

I la Fundació del Consorci..., hauria de quedar documentalment ben escatit quines despeses i quines transferències de diners es fan entre les unes i les altres.

Simplement això, eh?: si es corregissin totes les recomanacions que fa aquest informe, de quina manera –de quina manera– es podria haver vist reduïda..., jo sé que els economistes no estem per fer prediccions, però de quina manera es podrien veure reduïdes les aportacions de fons públics al Gran Teatre del Liceu?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Ferran Roquer. Ara torno a donar la paraula al senyor Jordi Pons, al síndic senyor Jordi Pons, perquè es posicioni o valori totes les preguntes i consideracions que li han fet.

El síndic Jordi Pons i Novell

Sí; moltes gràcies. Moltes gràcies pels seus comentaris i per les seves valoracions. Intentaré donar resposta al que s'ha comentat.

En primer lloc, intentaré dues... Se m'ha preguntat per si sabíem alguna cosa sobre la regularització de la situació d'un treballador que havia de tenir l'exclusivitat i que seguia a la seva empresa. I, per altra banda, se m'ha comentat..., s'ha preguntat quina era la resposta per part dels gestors –el senyor Castellà ha preguntat això segon.

La veritat és que ni d'una ni de l'altra sé la resposta, perquè, com que no ho hem tornat a fiscalitzar, no sé si han regularitzat la situació d'aquest treballador, i quina ha estat la resposta dels gestors, més enllà de les alegacions.

La meua opinió és que les alegacions..., la resposta és d'acceptar molt poques coses, però no sé... I si s'han corregit aspectes –això també crec que ho comentava abans la síndica Balseiro– no sé en quina situació es troba.

Hi ha un tema que sí que obriria un debat –dir que jo sí que..., almenys m'agradaria apuntar-ho– sobre què és una fundació del sector públic i què no ho és. Jo porto molts anys ja a la sindicatura, i jo veig que hi ha sempre, per part de les institucions, en un moment determinat un intent de fugida del sector públic. I aquest és un cas concret. Quan necessitem el sector públic, tots som públics; quan ja ens n'anem sortint, no volem que el sector públic mínimament ens controli. Jo tinc aquesta percepció, després de molt de temps i amb moltes alegacions. I vostè estava en un sector que se'ns deia molt això de l'autonomia i que s'havia de...

Hi ha..., és una percepció que tinc i, no ho sé, potser ni tan sols és compartida per la resta de membres del ple. Jo tinc la percepció de que quan es tracta de mesures de control tothom intenta fer veure que... «*yo pasaba por aquí*, i que no se'm fiscalitzi, perquè jo...» És indubtable que aquesta fundació és del sector públic. Podran fer les giragonses que vulguin: és del sector públic.

I sobre les altres, no entraré ara al debat, tot i que a una voldria..., en privat li faré alguna matisació, de les dues que ha esmentat. En tot cas, sí que seria un debat que s'hauria de tenir, però sobretot també ens hauríem de plantejar que a vegades hi ha institucions... Ja està bé: per una banda, s'ajuda molt les institucions en un moment, i si ja poden tenir la seva independència, perfecte; però sí que estan subjectes a alguns aspectes de sector públic. No pots fer tres contractes civils per eludir la normativa. Quan ho fas, saps que estàs eludint la normativa. És a dir, t'has de cenyir a la teua normativa.

I s'ha de dir que a la fundació, per la seva especial composició, hi havia molta normativa que no li era aplicable, quant a despeses de personal. Però jo crec que aquest debat de les fundacions sí que s'hauria de tenir amb més calma i tots amb més coneixement de causa. Però, home, jo crec que tots també hauríem de fer una reflexió sobre què hi ha en moltes fundacions públiques, que les administracions hi aporten molts diners i que, per tant, que et surtin amb que no són públiques fa una mica de cosa, la veritat.

Però, bé, en tot cas, és una reflexió tan respectable com la seva, partint d'opinions diferents.

Pel que fa al tema dels acomiadaments. Nosaltres, per què fem aquest...? Sortia, jo crec, cada vegada en algun informe. Crec que a l'anterior sessió de la comissió va sortir en algun tema de sanitat, que ho va presentar el síndic major en algun cas, que dèiem el mateix. D'una banda és la màxima garantia del diner públic. Però aquí, en aquest informe, es diu en tres ocasions. Primer es diu a la pàgina 26; a la pàgina 26 són els noranta-tres acomiadaments. Home, quin era un acomiadament tipus d'aquests? És un acomiadament... Faré una descripció d'un cas típic, en què s'acomiada una persona el 22 de desembre, pels motius de l'article 53, que són l'acomiadament col·lectiu, que hi ha d'haver totes unes condicions. Fan –en poso un de concret, però són tots iguals– dotze pàgines raonant de manera per-

fecta els motius d'un acomiadament col·lectiu en el cas d'aquesta persona concreta. I, per tant, se la indemnitza amb el mínim, segons la proposta del Lliceu. No intervé ningú.

Curiosament, al cap de nou dies el Lliceu canvia d'opinió i arriba a un acord amb..., en aquest cas era treballadora, per indemnitzar-la al màxim. Quan entra el...? I després, al cap de..., el 21 de gener, ja hi ha l'acte de conciliació. Home, com és que el 22 de gener hi havia dotze pàgines, brillantment, en què es diu...? Podem estar-hi d'acord o no. O mentien el 22 o no sé què passava el 31. Explicat perfectament perquè era un acomiadament col·lectiu. I nou dies després és impropedent. Inclús en aquest cas s'arribava a dir que allò no havia d'existir perquè estava amortitzat, perquè no tenia cap funció, aquesta persona.

És a dir, i tots aquests noranta-tres acomiadaments, tots els que hem revisat, són d'aquests tipus; la majoria, d'aquest tipus.

Hi ha un altre lloc on es diu aquesta expressió, que és –m'ho he apuntat, ho he buscat– al final de la pàgina 28 i al principi de la 29, en què hi ha un cas similar. Però aquí l'acomiadament és per l'article 54.2 de l'Estatut dels treballadors: acomiadament disciplinari. Home, quan et llegeixes les causes de l'acomiadament disciplinari... Era un acomiadament disciplinari. No pot ser que al cap de pocs dies arribin... És a dir, nosaltres demanem que, davant de l'evidència de que sembla tan clar que en un cas era disciplinari i en l'altre era acomiadament col·lectiu, que s'esperin a la resolució del jutge.

I el tercer és..., i després hi ha un tercer, que és el cas que m'ha preguntat la senyora Fernández, que després hi entraré.

També, a la pàgina 68 –em tiraré pedres contra mi mateix–, a les seves alegacions, al final de tot diu: «Oh, l'acomiadament col·lectiu ens va sortir molt bé de preu.» Perquè posen dos casos concrets en què va sortir molt millor; és a dir, hi han dos casos que van anar a judici i els va sortir pel doble, diuen ells.

Però a veure, escoltin, estem comparant coses diferents; és a dir, tergiversen la realitat. Allà eren casos diferents, en què hi havia un problema de drets d'autor.

Per tant, nosaltres el que demanem és que, home, que si tu justifiques tan clarament que és un tipus d'acomiadament, porta-ho als tribunals. I també entenc, eh?, l'altra postura. Però és la postura que té la sindicatura.

Quant al tema de que..., evidentment, en aquest exercici fiscalitzat estava vigent el Pla estratègic de viabilitat, que el van començar a implantar el 2014, i sí que la situació era delicada. Després ells, a les alegacions, expliquen com han anat solucionant alguns dels aspectes. Però, home, el que a l'informe es demana en tarifes i descomptes i en patrocini i mecenatge..., a l'informe el que es ve a demanar tampoc és res de l'altre món, és que hi hagi unes regles clares de quines són les tarifes. Que, en efecte, que el patronat, la comissió executiva, aprovi que el director, si ho creuen convenient, pot aprovar certs descomptes, però que es fixin uns marges. No pot ser que es facin... I quan comparem els vestits a mida que es fan... És que es fan uns vestits a mida molt diferents. I és, una mica, la crítica implícita que hi ha en l'informe de la sindicatura.

Òbviament que –ja ho comentava el senyor Roquer, però això sí que no ho hem quantificat– si es tingués en compte tot el que diem de les tarifes i descomptes, podria ser menor l'aportació, però es generarien més recursos. Però això no ho hem quantificat i és difícil d'establir.

Dos temes em quedaven, si no ho recordo malament. A la pàgina 18, em preguntava la senyora Fernández que com era que disminuïen molt percentualment... Efectivament, disminueixen molt els sous i salaris –passen de 19 milions i mig a 16 i mig, pràcticament un 20 per cent– i les càrregues socials disminueixen molt poc, menys d'un 10 per cent.

L'explicació –les xifres exactes no les tinc– és que en l'exercici..., dintre de les despeses de personal, hi ha les indemnitzacions, i en l'exercici 2014 n'hi va haver

moltes més, especialment del tema de l'acomiadament col·lectiu. Per tant, com que hi va haver menys indemnitzacions, baixen les despeses de personal, però allò altre disminueix molt poc.

I pel tema de la pàgina 29 –la pàgina 29, que em preguntava vostè– i la pàgina 40, en què vostè em pregunta l'estat de..., en quina situació es troba aquesta..., el que la sindicatura diu que són fets perseguibles administrativament i judicialment. Això és un altre cas d'indemnitzacions, en què estaria, una mica, allò d'abans. I aquí hi ha una part en què es reconeix una indemnització per una prestació de serveis en què ho trobem tot molt estrany. Per això la sindicatura el que va aprovar és enviar-ho –aquí no ho posem–..., es va enviar a la inspecció de la seguretat social, es va enviar a l'Agència Tributària i es va enviar al Tribunal de Comptes.

Pel que fa als dos primers, la veritat és que no hem tingut cap mena de resposta, no sabem en quina situació es troba, si han iniciat algun procediment o alguna cosa. Pel que fa al Tribunal de Comptes, a finals de juliol van estar en contacte amb nosaltres demanant-nos molta informació sobre aquest tema i altres temes de l'informe; la fiscalia ha decidit seguir endavant el procediment, i, fins a on sabem, ho han passat a la secció d'enjudiciament del tribunal, i a partir d'aquí ja no tenim més informació de quina és la situació.

I res més. Crec que he respost a totes les consideracions. En tot cas, si n'hi ha alguna més, estic a la seva disposició.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor síndic Jordi Pons.

Ara, abans de passar al següent bloc i ordre del dia, que seria el procediment de fiscalització de l'Informe sobre l'Oficina Antifrau, i, per tant, la seva compareixença, suspendrem durant deu minuts la sessió, i aprofitaré per parlar amb els portaveus per fixar la data de la pròxima reunió de la comissió, perquè tenim uns problemes d'agenda i voldria..., com que avui voldria fixar-la al final de la reunió, doncs, voldria que ens poséssim d'acord, si és possible.

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del migdia i tres minuts i es reprèn a les dotze i quatre minuts.

El vicepresident

Reprenem la sessió amb el punt sisè: procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2018, sobre l'Oficina Antifrau de Catalunya, corresponent a l'exercici 2015.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2018, sobre l'Oficina Antifrau de Catalunya, corresponent a l'exercici del 2015

256-00006/12

Ens presenta l'informe el síndic major, Jaume Amat i Reyero.

El síndic major (Jaume Amat i Reyero)

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, faré una breu exposició de l'informe que tenen sobre la taula, que és l'Informe 5/2018, de l'Oficina Antifrau de Catalunya, l'exercici 2015.

Començaré recollint l'últim que he dit d'aquesta frase. Nosaltres hem analitzat l'exercici 2015. Si vostès, que segur que ho han fet, analitzen les alegacions, veuran que l'Oficina Antifrau –les alegacions fetes, lògicament, *a posteriori* del 2015– informa que part important de les observacions que nosaltres fem han estat resoltes. Nosaltres no hem entrat a tornar a fiscalitzar, aleshores no podem determinar que sí o no, però, bé, donen prou informacions per creure que part important de les observacions fetes han estat resoltes posteriorment.

Anant directament a l'informe. L'informe va estar aprovat el 27 de març del 18 pel Ple de la sindicatura. És un treball del que anomenem «fiscalització limitada», és a dir, no ho hem mirat absolutament tot, sinó unes parts molt específiques, que són exactament el tancament econòmic i pressupostari i el compliment de la legalitat, centrant-nos sobretot en temes de personal i contractacions, que són les dues àrees de risc clàssiques que analitzem, ho torno a dir, de l'exercici en qüestió, que és el del 2015.

Les funcions de l'oficina són les que marquen la seva llei, i totes conegudes per vostès; m'estalvio fer-hi referència.

L'oficina es regeix per les seves pròpies normes, i sobretot per les normes d'actuació de règim interior, i també, per al que és el seu personal, pels estatuts i règim de govern interior d'aquesta casa, del Parlament de Catalunya.

L'oficina està catalogada com una entitat de dret públic, però té una característica especial, que també tenen altres entitats del seu tarannà, que és, a nivell comptable i pressupostari, una secció pressupostària de despesa; és a dir, no presenta els comptes amb ingressos i despeses, sinó que és una secció pressupostària de despeses, amb la qual cosa l'anàlisi que s'ha de fer de la seva gestió pressupostària és específicament del que són les seves despeses.

Si anem directament ja al que serien les conclusions i a les observacions de l'informe, les conclusions comencen identificant quatre observacions: la 12, la 14 i la 16. Totes, si les veuen, fan referència a temes de personal, on aquesta sindicatura i aquest informe ha trobat indicis suficients per creure que hi ha alguna incidència i alguna irregularitat que podria ser susceptible d'arribar a un..., judicialitzable, és a dir, i per aquesta raó l'informe, una vegada aprovat, es va determinar portar-lo..., però normalment tots hi van, però aquesta vegada de forma més directa a la Fiscalia del Tribunal de Cuentas perquè analitzi la viabilitat del seu contingut.

La fiscalia, a partir de la informació de l'informe i d'altra que ens ha anat requerint, ha seguit el procediment, i en aquest moment hi ha un procediment obert en el Tribunal de Cuentas respecte a totes les observacions que hem detectat i altres que ha detectat directament la fiscalia. I, que jo sàpiga –i això, probablement, si no, ens ho dirà el representant de l'oficina–, l'oficina actual també s'ha personat en aquest procediment.

Passem directament al que seria el resum de les observacions més destacades. En primer lloc, en el que és gestió pressupostària, l'informe detecta una debilitat molt gran, atès que tota la gestió pressupostària es portava en un full de càlcul i en pàgines Word. Aleshores, tot i que el càlcul pogués ser..., tot i que pogués estar tot en aquells fulls de càlcul, té l'inconvenient, des d'un punt de vista comptable, que qualsevol pot modificar els fulls quan cregui; aleshores, el resultat que surti d'aquelles dades..., no se sap la traçabilitat de la informació on està ni la reserva de fetes, no? Aquesta és una de les primeres debilitats importants.

També, dins d'aquest àmbit, la gestió pressupostària feia una cosa que trobem que és irregular, i que a més no l'havíem vist en altres entitats: que acaba el pressupost sempre amb un valor zero, perquè el saldo de les despeses no gastades de l'any les converteix en unes despeses, extrapressupostàriament les determina com a provisions per carregar-les l'any següent, amb la qual cosa sembla que ho hagin gastat absolutament tot, i el que fan és que tot el que no es gasta ho converteixen en despesa, és a dir, d'una manera teòrica, per poder-ho comptabilitzar. També és una cosa una mica estranya i que, aleshores, a partir d'aquí..., bé, està assenyalat i explicat amb detall en l'informe.

Anant ja directament a la vessant possiblement més àmplia, que és el tema de personal, detectem que la relació de llocs de treball té molts llocs de lliure designació, que no és normal en una estructura administrativa, perquè la lliure designació acostuma a ser per a càrrecs específics. Aquí hi han molts càrrecs que nosaltres no els veiem la funció determinada, i en aquest sentit ho marquem.

També hem detectat que hi han molts càrrecs que estan oberts a qualsevol tipus de vinculació, és a dir, que poden ser tant ocupats, com laborals, com funcionaris, i no es determina a cada un d'ells quina hauria de ser la valoració.

Parlant ja directament de temes de retribució, veiem que l'oficina del 2015 va seguir pagant un complement que allà es diu «de qualitat», però que té les mateixes característiques que el complement de productivitat, quan el 2015, per les mesures de contenció de despesa, l'Administració no podia pagar aquest tipus de complement. I no només el pagava, sinó que no hem trobat en aquell moment com..., els objectius inherents a qualsevol tipus de complement de productivitat; és a dir, es pagava d'una manera lineal, sense determinar cap objectiu de compliment a cada una de les persones, que és el que acostuma a tenir qualsevol complement de productivitat.

Seguint amb aquest complement, també ha sorprès –i ha sortit en aquest informe– que tant el director com els alts càrrecs cobressin aquest complement, quan aquest complement és específic per als funcionaris i no per als alts càrrecs. I en el cas del director, no només el cobrava sinó que cobrava un percentatge més alt que la resta del personal. Aquí hi ha una triple, diguéssim, irregularitat en el mateix concepte.

Hi ha una part on es parla dels triennis, del càlcul dels triennis, molt especialment en el cas de la persona del director, on, bé, no coincidim amb el càlcul que es feia respecte als triennis que tenia dret a cobrar, perquè els cobrava tots seguint les normes dels ERGI, que són les normes de règim del Parlament, quan ell és un alt càrrec, no és funcionari d'aquest òrgan.

I després, també, un tema més genèric, que és que la manera que tenia l'oficina de calcular els triennis de tot el personal era exponencial, és a dir, calculava el trienni sobre tot el que cobrava la persona; és a dir, cada any cobrades la nòmina i el trienni, i sobre això calculaven el trienni, quan el trienni s'ha de calcular només sobre la retribució bàsica, no..., perquè, si no, cada trienni que cobres torna a sumar un altre trienni per als següents; és a dir, que també és curiosa, la manera que tenien de calcular aquest sistema.

Acabant amb el tema de personal, també està clar..., hi ha una part que surt, que és, per exemple, el tema dels tiquets menjador, que també és dubtós que en el 2015 es poguessin pagar, però sense..., a part d'aquest tema, encara és més dubtós com es pagaven si no hi havia control horari, perquè el tiquet menjador, de fet, és per pagar aquell funcionari que treballa matí i tarda; però si no sabem a quina hora ha sortit aquest funcionari, no sabem si li hem de pagar el tiquet menjador o no. Aleshores, si no hi ha control horari és molt difícil seguir pagant el tiquet menjador, tot i que pensàvem en la bona fe del funcionari que digui que sí, que ha treballat per la tarda, o que ha treballat quan sigui.

També hi havia un tema possiblement menor, però, també, que suposa un problema fiscal, que és que les dietes que es pagaven als treballadors, amb allò que superava el mínim de la dieta que marca la llei, que era una part determinada, no es declaraven a l'IRPF, que has de saber que, per llei, tot allò que passa de la dieta mínima s'ha de declarar en la nòmina de cada treballador, i, per tant, cotitza respecte al que seria la declaració..., la base de l'IRPF de cada treballador.

Després també hi ha un apartat, possiblement més petit –perquè en aquest informe, aquí sí que s'ha trobat poca cosa–, que és el tema de les contractacions; s'analitzen les contractacions. L'únic que aquí, en aquest cas, més que observacions el que fa l'informe és recomanar, per exemple, que les contractacions més importants que fan, com les de neteges i seguretat, en lloc de fer-les cada any, que és més farragós i més complex, puguin programar-les de manera que el contracte sigui més a llarg termini, i s'estalviari cada any tornar a refer aquests contractes, que a més són reiterats, és a dir, que és el de seguretat, neteja...; són aquests que s'han de contractar, però aleshores..., que es poden contractar per dos o tres anys, i aleshores t'estalvies haver de fer el procediment cada any.

Per la resta, algun tema de contractes menors; però, bé, no..., davant dels altres problemes, no creiem que sigui una selecció més important.

I aquí acaba la meva explicació, i a partir d'aquí estic a la vostra disposició per al que calgui.

El vicepresident

Molt bé. Per defensar el seu posicionament, del Grup de Ciutadans, té la paraula Antonio Espinosa.

Antonio Espinosa Cerrato

Gràcies. Ante todo, quiero agradecer a la sindicatura el Informe sobre la Oficina Antifraude que nos han presentado, y al *síndic* mayor su exposición.

Sobre el informe, lo primero que salta a la vista es la multitud de irregularidades que describe. Pocos informes hay que superen el número de observaciones de este. Pero lo que a mí más me sorprende –y a nuestro grupo, desde luego– es evidenciar que la Oficina Antifraude defrauda; es decir, esto es el no va más, ¿no? Realmente, es muy lamentable y es muy triste, por otra parte. Y, naturalmente, tenemos que poner fin a esos hechos, ¿no?

Mire, a nuestro criterio, el informe se puede dividir entre aquellas irregularidades que podemos considerar estructurales y aquellas que podemos considerar coyunturales y, por tanto, más fácilmente subsanables, o subsanables ya. Seguramente algunas se nos ha dicho que ya se han subsanado, y así esperamos que nos lo confirme el nuevo compareciente.

Bien. Es verdad que se analiza el ejercicio 2015, y en él el director de la Oficina Antifraude era el señor Daniel de Alfonso, que fue destituido por el Parlamento de Cataluña el 29 de junio del 2016 por negligencia notoria y grave en el ejercicio de las obligaciones y deberes del cargo. Esto es significativo, ¿no?, pero también es verdad que el Parlamento se equivocó en su nombramiento; pero también es verdad que, sin ninguna duda, su destitución fue un gran acierto, y, afortunadamente, nos hemos de alegrar por ello.

Pero yo quería reflexionar sobre algo, y es que precisamente esa destitución, o revocación, y el informe que hoy estamos debatiendo, precisamente lo que pone de manifiesto es la enorme necesidad, la ineludible necesidad, la inaplazable necesidad de mejorar el procedimiento de nombramiento y control del director o directora de la Oficina Antifraude de Cataluña, sea quien sea.

A criterio de nuestro grupo, debemos reforzar la transparencia, competitividad y publicidad del procedimiento de nombramiento; se deben incrementar los requisitos de experiencia y honorabilidad de los candidatos; hay que incrementar el consenso necesario para su elección, y, naturalmente, hay que asegurar también la independencia de la figura del director o directora adjunta.

Inspirada en estos principios, la pasada legislatura el Grupo Parlamentario de Ciudadanos presentó una proposición de ley de modificación de la Ley reguladora de la Oficina Antifraude de Cataluña; una proposición que nuestro grupo retomará en la legislatura actual para mejorar el procedimiento de nombramiento del director o directora de esta Oficina Antifraude.

Por tanto, para mí esta es una consideración mayor, quizá la mayor que nosotros como grupo queremos destacar.

Hay otras irregularidades que también son estructurales, porque vienen de lejos: son las carencias y poca fiabilidad del sistema de gestión presupuestaria, contable y de contratación. Como bien se ha dicho por parte del *síndic*, a nosotros ya nos parece incomprensible que en el 2015 se utilizara Excel y Word para la gestión presupuestaria, la gestión de la contratación pública, y por supuesto también para el registro de facturas.

Naturalmente, estamos a la espera, pero suponemos que así será, de que la Oficina Antifraude actualmente, y sin haber esperado a estas recomendaciones que

hoy se nos han..., que en el informe se nos han hecho, pues, lógicamente haya implantado el *software* de gestión económica de la Administración de la Generalitat, y esté utilizando el gestor electrónico de expedientes de contratación, precisamente para una contratación administrativa mucho más transparente y mucho más eficaz, ¿no?

También, lógicamente, esperamos que las muchas irregularidades puestas de manifiesto en relación con el personal al servicio de la Oficina Antifraude estén subsanadas en la actualidad, y sobre ellas preguntaremos al director de la oficina en su comparecencia de hoy, especialmente –especialmente– sobre aquellas que, a juicio de la sindicatura, han dado lugar a hechos perseguibles, o pueden haber dado lugar a hechos perseguibles administrativa y judicialmente.

También esperamos que la Oficina Antifraude haya establecido un control horario para su personal, para controlar el cumplimiento de la jornada de trabajo, y haya implementado el derecho a recibir tiques restaurante e indemnizaciones por razón del servicio, y no de forma, pues, poco menos que discrecional.

Finalmente, y para acabar, suponemos que, tal como recomienda el informe de la sindicatura, los expedientes de contratación del servicio de seguridad y del servicio de limpieza, que se realizan cada año, estén ya siendo agrupados y se estén haciendo por una duración superior al ejercicio presupuestario, lo que, como también el informe señala, supondría un ahorro de tiempo y una mayor eficacia y eficiencia en la gestión de la contratación.

Nada más por nuestra parte.

Muchas gracias.

El vicepresidente

Molt bé. Per defensar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el Rafel Bruguera... No: el diputat Òscar Ordeig –perdó.

Òscar Ordeig i Molist

És que anem canviant per despistar l'adversari. Gràcies, president.

Síndic major, bé, la veritat, el debat d'avui segurament és un d'aquells debats que ens ho diuen pocs anys enrere i no ens ho hauríem cregut mai.

Primer de tot, reivindicar la importància de l'Oficina Antifrau, com de la sindicatura, sobretot de cara a detectar irregularitats, sobretot arran dels molts, massa casos de corrupció, d'irregularitats, que s'han vist a l'Administració pública. Però, clar, el que no ens pensàvem és que aquell que ha de vetllar per defensar els interessos públics, aquell que ha d'investigar, aquell que ha d'esbrinar-vos aquells casos en els quals hi ha hagut corrupció, irregularitats o mal ús dels diners públics, resulta que és el que, doncs, no gestionava prou bé, per dir-ho d'una manera fina, aquests recursos, no?

Per tant, jo crec que hem viscut, i continuem vivint, una etapa fosca de l'Oficina Antifrau de Catalunya, que no ens ha de servir per dir que l'Oficina Antifrau de Catalunya no serveix, sinó tot el contrari, és a dir, com pot ser; prendre nota, prendre mesures –i, per tant, fiscalia, Tribunal de Comptes–, i donar resposta i que els responsables, doncs, donin comptes de la mala gestió que s'hagi fet dels recursos públics, o d'aquelles corrupteles que s'hagin pogut cometre; si no, prendre totes les mesures necessàries, posar-nos a disposició també dels nous responsables de l'Oficina Antifrau per intentar que tinguem una oficina antifrau amb els recursos necessaris, amb els valors necessaris, amb la bona gestió necessària, per tal de poder, doncs, fer la seva feina com toca.

Perquè, com deia un titular d'un mitjà de comunicació..., clar, «el frau a l'oficina del frau». Ja té tela, la cosa, no?

Per tant, davant d'aquest descrèdit, és molt important, com dèiem, donar comptes, i, en aquest sentit, doncs, tot el suport del nostre grup en portar aquest tema, doncs, a la fiscalia, al Tribunal de Comptes, fins al...

I, llavors, un altre element. S'han estat comentant totes les irregularitats del 2015. Jo no sé si ho ha dit –crec que a l'informe no surt–, però, home, aquest senyor va estar tenint responsabilitats des de l'exdirector, del 2011 al 2016. Per tant, el primer que hauríem de fer és veure què va passar abans del 15 i què va passar després del 15, eh?, perquè s'han detectat unes irregularitats, algunes, i no fa falta ser un especialista en auditories per saber que algunes de les irregularitats segur que ja hi eren abans. Per tant, aquí hauríem de saber què és el que va passar durant tot aquest període.

Ja s'ha comentat que alguns d'aquests aspectes es van corregir, eh?; per tant, ho tenim clar. Però caldria saber el detall de què és el que va passar durant tot aquest període i segurament que el que caldria fer és un informe més extens en aquest sentit.

Pèssima gestió pressupostària, contractació, de registre de factures..., i aquí, bé, jo he quedat paradíssim. Dius: «Resulta que es feia el control comptable a través de documents de Word i d'Excel.» Dic: «Bé, realment és allò de dir...» Sembla que en cap dels seus informes, de tots els que han portat..., mira que hem vist irregularitats aquí, i que es fes una comptabilitat així, d'aquesta manera, em sembla que no ho havia vist enlloc. Problemes amb el control d'horari, de la declaració d'activitats d'alts càrrecs... O sigui, en els moments que estem, amb tots els controls d'incompatibilitats, de declaracions de patrimoni, d'activitat que han de fer tots els càrrecs públics, i no se li acudia a l'exdirector que, home, l'Oficina Antifrau potser haurien de ser els primers de predicar amb l'exemple; no fa falta anar molt enllà, no? Irregularitats en els subministraments i serveis, complements salarials, contractació de funcionaris interins –quasi res– sense concurs, dietes, triennis, etcètera.

No ho sé, jo crec que hi ha coses que són de sentit comú; d'altres, que la responsabilitat del càrrec..., ja s'hauria de sobreentendre que ja n'haurien de tenir coneixement; d'altres, directament dona la sensació que realment era una barra lliure d'irregularitats constants.

Segurament que vostès, o la justícia acabarà esbrinant, acabarà ponderant, fins a quin punt, doncs, això era més o menys greu.

En tot cas, nosaltres creiem: u, com hem dit, donar comptes davant de la justícia de tot el que s'ha fet, per intentar restituir el bon nom de l'Oficina Antifrau; dos, intentar entre tots plegats ajudar el nou director, el nou equip, a que l'Oficina Antifrau pugui fer la seva feina; deixar aquest fosc episodi de l'oficina enrere i que es pugui posar a fer la seva feina, que és esbrinar, que és investigar, que és ajudar a que dels recursos públics, doncs, se'n faci una bona gestió, i aquells casos..., aquelles irregularitats o aquells casos de corrupció, doncs, que tinguin els recursos necessaris i es puguin centrar en el que realment és important.

Per tant, des del nostre grup no hi afegim res més.

Gràcies.

El vicepresident

Per defensar el posicionament del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, síndic major, per la seva intervenció, i al conjunt de la sindicatura, pel seu informe.

Hi ha informes en els que quan un es prepara les intervencions costa ordenar quines coses vol dir abans i quines coses vol dir després, perquè hi ha recomanacions que tenen a veure, doncs, amb detalls del procés de contractació, amb detalls de la gestió dels recursos humans, però curiosament aquest informe jo crec que és tan aclaparador que de totes les intervencions pràcticament cap està fent referència a cap punt en concret de l'informe, perquè es una fiscalització que jo crec que sobrepassa l'esperable en qualsevol informe de fiscalització, màxim quan

és una oficina antifrau, i màxim quan la seva funció, en un moment tan particular de la història política de Catalunya, hauria d'haver sigut recuperar la confiança ciutadana en el conjunt de les administracions públiques, ja molt tocades per la xacra de la corrupció. I crec que és un tret al peu que una administració pública acabi amb el director de l'Oficina Antifrau camí de la justícia, màxim quan aquella Administració pública no ha sigut exemplar en l'ús i en la gestió dels seus recursos públics.

Crec que és un clar cas de posar, com es diu popularment, la guineu a vigilar les gallines. Un llegeix l'informe i –i jo comparteixo aquí l'opinió amb el company socialista– el que denota és una barra lliure en la gestió del personal i dels recursos públics probablement inaudita en els informes d'aquesta sindicatura.

I sí que és cert, i m'agradaria posar-ho en valor: les alegacions de la nova direcció de l'Oficina Antifrau, que venen a assenyalar que s'està obrint una nova etapa en aquesta Administració. I jo crec que, a pesar de que probablement la taca costarà anys i costarà exercicis i demostracions rentar-la i recuperar la confiança ciutadana, crec que les alegacions tranquil·litzen una mica, però –i aquí torno a compartir la seva opinió– crec que seria necessari un informe que fos una auditoria completa de tot el que ha passat durant aquests anys a l'Oficina Antifrau, especialment en el tema dels sobresous o del cobrament de triennis no ajustats a dret que hem vist, especialment en el cas de la direcció i la sotsdirectora de l'oficina, però també en els complements de qualitat del conjunt de la plantilla.

En el cas de la contractació de personal, trobo que és un exemple d'arbitrarietat, per dir-ho d'alguna forma, en la contractació. En la gestió comptable –jo aquí ho comparteixo, no ho vull deixar de destacar–, que una oficina antifrau porti la comptabilitat en fulls d'Excel i en fulls de Word..., és el que faig jo amb les compres que faig al supermercat per tenir-les al cap, però que faci això una oficina antifrau em sembla realment esperpèntic. I en la gestió del personal..., en el control horari del personal, en els tiquets menjador, etcètera.

Jo crec que un informe complet, que posi llum, que també acoti i que també situï clarament les respostes que ja s'estan donant per part de la nova direcció de l'Oficina Antifrau, crec que seria positiu tant per posar llum als anys d'arbitrarietat i de corrupció en la gestió, com per també posar llum en les coses que ja s'estan fent i per reforçar el prestigi d'una institució indispensable a Catalunya com l'Oficina Antifrau.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Per defensar el posicionament del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular..., no hi és present.

I per defensar el posicionament del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Garratibats. A la vista de l'informe, qualsevol persona, doncs, es queda espantada de com ha estat possible aquest cúmul de despropòsits, sobretot en una entitat que és l'Oficina Antifrau, no?

Jo crec que val la pena també una reflexió, o algunes reflexions més profundes; jo me les faig. L'Oficina Antifrau es crea l'any 2009; es nomena primer director i es crea l'any 2009. Sense eludir les responsabilitats d'absolutament ningú, és evident que si l'any 2015 s'està portant la gestió pressupostària, comptable i financera, doncs, en fulls d'Excel i de Word és una deixadesa per part dels responsables de l'oficina en aquell moment, però jo m'imagino que deurien començar ja en el 2009, perquè no és que s'utilitzés una aplicació, després es deixés d'aplicar, eh?, d'utilitzar aquella aplicació per utilitzar l'Excel i el Word. O sigui, jo m'imagino que l'Oficina Antifrau, quan es crea, es crea ja a través d'aquests mecanismes.

A mi també em costa de creure que –i precisament per això coincideixo amb la darrera intervenció del Grup de Catalunya en Comú Podem, de que segurament val la pena fer una anàlisi més profunda del que ha passat al llarg de tots aquests anys; tots, des del 2009–..., em costa molt de creure que un govern, el Govern de la Generalitat, creï un organisme, li doni 5 milions d'euros, i ja està, i «faci vostè el que hagi de fer, i faci i desfaci». Em costa molt. Aquí ha fallat alguna cosa més –aquí ha fallat alguna cosa més.

El tractament de les antiguitats del personal..., també em costa molt de creure que hagi sigut..., i és possible, eh?, que hi hagin hagut canvis de criteri amb relació a com es pagaven aquests complements a partir d'un determinat moment, fruit d'una determinada direcció, o això es feia ja des del començament.

És que, clar, jo crec que..., hi insisteixo, eh?, sense eludir les responsabilitats que van tenir i que tenia, doncs, el director i l'equip directiu de l'oficina durant l'any 2015, que és l'any fiscalitzat, i evidentment hi han qüestions que són únicament i exclusivament atribuïbles a aquesta direcció. Però el que hem preocupa és que això poguessin ser uns determinats comportaments que s'estenguessin més enllà d'aquesta direcció i que fos ja des de l'inici. Perquè aleshores, segurament, a part del problema puntual o el problema d'una determinada direcció, el problema el tenim amb la creació de l'organisme i amb els mecanismes de control dels recursos que se li atorguen a l'organisme, i amb el suport que se li dona al mateix organisme.

És a dir, si no es posa en funcionament un sistema únic d'entrada de factures electròniques, ha de ser únicament i exclusivament una iniciativa de la mateixa direcció o ha de ser algú de l'Administració que acompanyi l'organisme per adoptar aquest mecanisme? Ha de ser l'Administració la que acompanyi aquest organisme en l'equipament d'un determinat programa de gestió pressupostària? O el Govern de la Generalitat deixa que totes les entitats vagin per lliure en el seu control pressupostari? Aquestes són les preguntes que jo em faig.

Amb relació a..., sense, hi insisteixo, eh?, sense minimitzar la preocupació per l'informe, no? Amb relació a un dels aspectes que es fa en les recomanacions –no m'ha semblat veure-ho reflectit–, amb relació...

El vicepresident

Diputat, hauria d'anar acabant.

Santi Rodríguez i Serra

...–acabo–, amb relació a l'absència de portal de transparència durant el 2015, recordar que la llei que obliga la disposició del portal de transparència és la 19/2014 de desembre, i que aquesta llei entra en vigor el 30 de juny. Per tant, era..., segurament, doncs, es va incomplir el termini que fixava la llei, evidentment, però no era una cosa que fos deu anys que ja s'estava incomplint, sinó que era una exigència d'aquell mateix any.

Això no treu absolutament que hi hagi hagut una deixadesa en la cura per una gestió transparent, eficaç i honesta de l'entitat.

Gràcies.

El vicepresident

Per defensar el posicionament del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la diputada Lluïsa Llop.

Lluïsa Llop i Fernández

Gràcies, president. Gràcies també, en aquest cas, al síndic major per l'explicació d'aquest informe, per la tasca de la sindicatura, per apropar-nos els diferents informes que anem veient.

Certament, des del Grup Republicà tenim clar que la direcció del senyor Daniel de Alfonso va fer que l'Oficina Antifrau, com comentaven els qui m'han precredit, una institució que teòricament hauria de ser independent, que treballa per

enfortir la integritat en el sector públic català mitjançant la prevenció i la investigació de la corrupció, quedés colonitzada per les clavegueres de l'Estat. I aquest informe l'únic que fa és posar en relleu que, a més d'una utilització d'allò que hauria de garantir que les administracions catalanes no caiguessin en frau, va ser utilitzat per a unes finalitats absolutament fraudulentas, reflex del qual també és la manera com veiem en aquest informe que es va anar gestionant, administrativament fins i tot, aquesta Oficina Antifrau.

De fet, no és res més que veure com va haver-hi aquesta translació d'una persona que va manifestar al ministre de clavegueres, al ministre Fernández Díaz, que el consideressin un «cabo de tu cuerpo nacional»; és a dir, no feia les funcions d'antifrau, sinó que en feia totes unes altres.

Evidentment, si les funcions per les que t'han triat ja no són les que intentes tirar endavant en el teu organisme, és evident que, tal com s'assenyala en aquest informe, es posa de manifest que durant el 2015, i de ben segur que prèviament, hi van haver tot un munt d'incidències; incidències, com les que comentava el síndic, que poden donar lloc a procediments judicials en aquest cas.

La majoria de les incidències que se'ns presenta van des de l'àmbit del capítol 1, tot l'àmbit de cobrament de sous i complements, en especial també dels alts càrrecs. S'apunta en aquest informe que es van ignorar les mesures de contenció de la despesa de la Generalitat a l'hora de pagar complements de qualitat; ens trobem que el director i la directora adjunta van cobrar complements de més de vint mil euros, i de menys, gairebé deu mil euros, respectivament.

Però no només això, sinó irregularitats generalitzades en temes de càlculs de triennis; incidències, com dèiem, que es podien donar perquè potser havia entrat en aquell moment la normativa, però que no es van fer a la declaració d'activitats i declaració patrimonial i declaració d'ingressos, cosa que ens sembla gravíssima en un organisme que teòricament ha de vetllar precisament per la transparència i que no hi hagi frau en les administracions.

Més irregularitats en gestió de personal. Se'ns explica en l'informe les cinquanta-sis places dotades per lliure designació que podien ser ocupades indistintament per personal funcionari, laboral, eventual, fins a les incorporacions de personal funcionari, quan no es complien els criteris d'urgències que determina la llei per poder-los incorporar d'aquesta forma, passant, com s'ha comentat, per la manca de control horari del personal, el seu reflex d'això en tot el tema dels tiquets menjador, etcètera.

I, segurament, arribant al punt, que ja és més sorprenent, d'aquesta comptabilitat portada mitjançant Words i Excels, en lloc d'eines realment ofimàtiques que serveixin per controlar aquesta gestió pressupostària amb un reflex fidel i una fiabilitat absoluta i traçabilitat de totes les despeses.

Per tant, és evident que el que se'ns exposa en aquest informe de l'Oficina Antifrau fet per la sindicatura és un absolut desgavell, fins i tot sembla que en alguns punts, com comentaven diputats que m'han precedit, per haver-hi un punt d'una evolució de la sindicatura que portés a uns procediments, doncs, que podien no ser correctes, però també és evident que aquest nivell de desgavell i de despeses i d'arribar a saltar-se tots els límits implica també una direcció absolutament fraudulenta de l'Oficina Antifrau.

I aquí voldria recordar que, com s'ha dit, el senyor De Alfonso va ser revocat al juny del 2016 en aquest Parlament per la seva negligència notòria i greu en el compliment de les obligacions.

Voldria recordar aquí les paraules de la Marta Rovira –diputada en aquell moment, secretària general d'Esquerra, avui exiliada, fugint d'una persecució inquisitorial–, que ella deia en aquell moment que hi havia hagut desviació de poder, hi havia hagut vulneració dels deures d'objectivitat i independència, que es va conculcar el principi de confidencialitat. Però és que, a més, avui ens adonem,

gràcies a aquest informe, que tot això anava acompanyat d'una gravíssima gestió deficient i instrumentalitzada, salpebrada d'innombrables irregularitats, molt més greu encara si tenim en compte la naturalesa de l'organisme del que estem parlant.

Per tant, i a tall de conclusió..., per cert, lamentem molt que avui no comparegui en aquesta comissió el senyor De Alfonso, i que ho faci a més a més amagant-se sota les faldilles del Consejo General del Poder Judicial, ja és el *no va más*. Per tant, com els deia, a tall..., per anar conclouent: sí que estem satisfets, com a mínim, de que el Parlament de Catalunya –cessant en el seu moment, reprovant el senyor De Alfonso–, la nova direcció d'aquesta Oficina Antifrau i els treballadors d'aquesta Oficina Antifrau han sigut capaços de posar de nou aquesta oficina al servei de la ciutadania i al servei de Catalunya.

Hem sentit..., jo he buscat la compareixença, per exemple, a la Comissió d'Afers Institucionals, del director de l'equip de l'Oficina Antifrau, on explicava les millores que s'han anat introduint. Avui tindrem l'oportunitat –perquè des del Grup Republicà, així com el Grup de Junts per Cat i el Grup de Catalunya en Comú Podem, ens semblava important, i per això en vam demanar la compareixença– que expliqui com ha anat evolucionant aquesta Oficina Antifrau, si més no en aquest cas ens competeix el tema de la seva gestió. I, per tant, satisfets de que coses que aquí s'esmenten, com una gestió de desgavell, hagin anat canviant en el temps...

El vicepresident

Diputada, hauria d'anar acabant.

Lluïsa Llop i Fernàndez

...i l'Oficina Antifrau sigui de nou aquest organisme que necessita el nostre país per aconseguir tornar les institucions al poble de Catalunya.
Gràcies.

El vicepresident

Per defensar el posicionament del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Narcís Clara.

Narcís Clara Lloret

Gràcies, president. Molt bon dia, síndic major, altres membres de la sindicatura, diputades i diputats. Algun dels diputats que m'ha precedit ha exclamat la seva sorpresa per aquest informe, i estic totalment d'acord amb ell. De tota manera, a mi potser la sorpresa no em va durar gaire, quan el vaig llegir, perquè justament –i també s'ha comentat– el Parlament de Catalunya va revocar el càrrec, el 26 de juny de 2016, al senyor De Alfonso, arran de la divulgació d'unes converses de la polèmica, per una divulgació de les converses amb l'exministre Jorge Fernández Díaz, en què es conspirava, entre altres coses, contra alguns polítics catalans. Per tant, sorpresa, sí; però, donat el context, potser no tanta.

En segon lloc, voldria dir que és un fet rellevant en si mateix, crec jo, de cara a les nostres pròpies institucions, el mateix informe de la sindicatura, ja que ha demostrat que ha pogut fer una fiscalització efectiva d'aquesta oficina, i això, almenys a mi, em dona garanties i em dona seguretat.

Diferent, però també en aquest mateix context, diria que les irregularitats tingueren lloc en un determinat interval de temps, i, per tant, que no ho podem fer ampliable, seria injust fer-ho ampliable a altres directors. I, en aquest cas, el director que hi havia era el senyor De Alfonso. Per tant, sí que m'afegeixo, de tota manera, al que ha dit el diputat Ordeig de que seria pertinent, crec jo, de revisar els anys anteriors al 2015.

Bé, quin és el centre de la qüestió?, tot i que ja s'ha dit, però és tan important, no? El més cridaner, el focus, el centre de l'informe és l'existència de nombroses

irregularitats comptables, algunes d'elles –i ho cito textualment– «perquè cal, una vegada més, dir que poden donar lloc a fets perseguibles administrativament i judicialment», i són paraules de la sindicatura.

Una de les preguntes que volia fer al síndic major, en aquest cas, és quina..., si sabia que la fiscalia hi havia intervingut. I com que ja s'ha comentat que sí, que a la Fiscalia del Tribunal de Cuentas hi ha un procediment obert, doncs, aquesta pregunta, òbviament, ja no fa al cas.

També s'han detectat irregularitats en la contractació de personal funcionari, que fou contractat sense convocatòria pública, així com en les despeses de subministraments i serveis, pagues de complements i tiquets restaurant.

En global en l'informe es constata que el senyor De Alfonso va cobrar presumptament uns setanta mil euros de més, que són aproximadament la suma dels triennis i d'un complement de productivitat que no li pertocava.

Personalment –i aquesta sí que és una apreciació molt personal–, que els triennis vagin pujant en funció no de la base que hi ha, sinó dels triennis que s'hi han anat sumant, és un error molt greu que fa pensar molt.

I també és sorprenent que la seva retribució fos superior a la d'un conseller, tractant-se d'un ens públic.

El pagament d'un complement de productivitat també es considera una irregularitat, atès que només estava previst per als treballadors del Parlament, i en el seu conjunt va costar una no menyspreable suma de 281.000 euros.

Bé, hi ha moltes altres qüestions, però com que ja s'han dit... El que sí que voldria, per exemple, és citar una frase, ja que ell no vindrà –jo esperava que ell vingues, esperava comentar-la amb ell. Perquè el senyor De Alfonso, el 23 de juny del 2016, va comparèixer a la Comissió d'Afers Institucionals. I només perquè vostès es facin una idea, a la pàgina 16 diu, ell mateix diu: «Daniel de Alfonso Laso, señoras y señores, es un hombre digno y, como tal, recto.» Jo no poso en qüestió això, només voldria que ell m'hagués explicat aquest fet, aquestes seves paraules en relació amb l'informe del 2015, que es desconeixia.

I continuo: «Honrado y serio en todos» –i ho tinc subratllat, perquè, clar, això és molt vehement, parlar de «todos» o «nada», com hi ha alguna altra expressió..., jo me'n guardaria molt a mi mateix, perquè, bé, tots podem incórrer, fins i tot sense voler, òbviament, en algun error. Doncs, ho torno a dir: «Y, como tal, recto, honrado y serio en todos los cometidos –en todos los cometidos– que emprende.» Bé, això també dona una idea del context, no?, dels pensaments d'aquest senyor.

Bé, dit això... És que, al ser l'últim que parla, intento no repetir-me (*l'orador riu*), però és una mica complicat.

Bé, s'ha parlat del Word i l'Excel; és clar, una..., vist des de lluny, des de fora, que a una oficina anomenada «antifrau» se li..., jo crec que la ciutadania pensa en una excel·lència ja d'entrada administrativa, i comprovar, doncs, que justament és el contrari, és molt decebedor, i entristidor també.

Moltes gràcies, president.

El vicepresident

Per respondre als grups, té la paraula el síndic major, Jaume Amat.

El síndic major

Bé, poca cosa puc dir, perquè, de fet, no hi han hagut qüestions concretes. Però sí que voldria entrar en un tema..., i que no entengui aquesta comissió que vull defugir de tornar a fiscalitzar aquesta oficina els anys anteriors. Però m'agradaria apuntar dues coses.

L'oficina neix el 2009, i el seu primer president, una mica, va ser el fundador i l'*alma mater* de la idea de l'oficina. Jo crec que l'oficina la va fer molt a mida del que ell pretenia fer. Malauradament, al cap de dos anys va morir, i aleshores aquí va

haver-hi un primer tall important en la vida d'aquesta oficina, que probablement va fer que el seu successor agafés..., això, probablement el director ho explicarà millor; és a dir, agafés coses del que era la llei que es va crear pensant en aquella persona, que la va crear molt a la seva mida, i l'altra part, que és el que van fer els nous que van entrar.

Això pot arribar a fer entendre algunes incoherències que el 2015 hem vist que es mantenen, i que probablement és d'aquesta dicotomia entre el que es pretenia al començament i el que es va fer després.

Per exemple, una amb molt de detall, que l'he dit al començament. A la mateixa Llei de la sindicatura diu que és una entitat de dret públic, i, per altra banda, diu que es gestiona comptablement com una secció de despesa. Això és bastant incoherent. És a dir, una entitat de dret públic ha de tenir uns comptes que els ha de presentar cada any, amb ingressos, despeses i amb un balanç amb actiu i passiu. Però, per altra banda, la mateixa llei diu que no, que tot i que és una entitat de dret públic és una secció de despesa.

Potser és casualitat, però potser també és resposta a aquest començament, diguéssim, una mica irregular, pel fet de que primer el fundador i el primer director tenia una idea de què havia de ser això, i després, al morir-se, d'una manera molt directa, hi ha un forat, hi ha un parèntesi molt important, i que el segon equip que treballa a l'oficina li dona un caire diferent. És a dir, això a vegades farà difícil comparar l'històric amb la realitat, o s'hauria de fer tenint en compte tots aquests elements.

I un altra cosa que tampoc no..., ho torno a dir, no vull defugir d'anar endarrere, perquè no és la meva feina, però també s'ha de tenir en compte la prescripció; és a dir, si el que es pretén és anar a buscar elements que puguin donar fets a que d'aquí surti una instrucció que acabi amb una sentència, en aquest cas en el Tribunal de Cuentas, en els procediments de responsabilitat comptable, igual que en els penals –el que passa, que la prescripció juga diferent–, existeix la prescripció; és a dir, que potser quan aquest informe nou dels anys anteriors arribi al Tribunal de Cuentas quedarà arxivat perquè haurà prescrit, és a dir, perquè hauran passat els anys corresponents. Només ho noto i ho aviso, dins dels comentaris.

De la resta, hem explicat el que hem vist, i simplement això es el que hem fet, com sempre fem en qualsevol informe de fiscalització.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, síndic major.

Doncs, suspenem la sessió dos minuts, per poder fer el canvi de compareixents.

La sessió se suspèn a tres quarts d'una del migdia i sis minuts i es reprèn a tres quarts d'una i nou minuts.

El vicepresident

Reprenem la sessió.

Compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya per a informar sobre la seva posició amb relació a l'Informe de fiscalització 5/2018, de la Sindicatura de Comptes, corresponent a l'exercici del 2015

363-00001/12

A continuació, el punt 6.1: compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya davant de la Comissió de la Sindicatura de Comptes per a informar sobre la seva posició amb relació a l'Informe de fiscalització 5/2018, de la Sindicatura de Comptes, corresponent a l'exercici del 2015.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (Miguel Ángel Gimeno Jubero)

Bon dia, diputades, diputats. En la meua qualitat de representant de l'Oficina Antifrau, com a director d'aquesta, vull fer unes consideracions inicials per situar-ho.

He estat present en l'informe del síndic, del síndic major. Bé, el que he de dir d'entrada és que nosaltres vam estar encantats i vam recolzar la decisió de la sindicatura de fer una fiscalització de l'oficina; entre altres raons, perquè el nou equip va prendre possessió el mes de setembre del 2016 i volia saber exactament què és el que passava a l'oficina abans, que era un dels aspectes importants.

He de dir –i això és important– que m'agradaria comparèixer totes les vegades que fos necessari davant d'aquest Parlament –ara parlo en termes més generals–, però per parlar de qüestions de l'oficina del futur, del present i del futur; del passat, que ens està fent molt mal –segurament guanyat, però ens està fent molt mal–..., perquè es parla d'un passat, que no és el present i que no volem que sigui el futur.

De fet, una de les consideracions –que si vostès llegeixen les alegacions se n'adonaran–..., és que va haver-hi alguna consideració que li vam fer a la sindicatura, de dir: «Home...», perquè utilitzava el present, i vam dir que, clar, que no era un present passat, que hi havia moments que podia entendre's; sobretot, no des de la perspectiva tècnica, que això podia ser perfectament correcte, sinó de la perspectiva de la ciutadania, que podia entendre que aquesta era una conducta que també s'estava plantejant ara a l'Oficina Antifrau.

El canvi d'equip va donar lloc a un canvi de criteris, a un canvi d'actitud davant de les coses. I ho podria resumir de la manera següent. Primer, hi havia una nova oïdora –i a això ja m'hi referiré també–, però la instrucció que va donar aquest director va ser: «Seguiran rigorosament totes les instruccions que doni l'oïdora.» Igual que, després de l'informe del síndic, aquelles coses que no estan encara fetes i són consideracions que es fan a l'informe o recomanacions, es faran.

La veritat és que de les recomanacions –i puc dir-ho ara– que fan, de les tres –crec que són tres recomanacions–, estan complertes totes, en aquest moment. I també diria, si vostès s'adonen que les nostres alegacions són del mes de març, que en el moment que jo parlo n'hi han moltes més que ja s'han implementat de manera definitiva. I, en fi, tot i que aquests criteris generals són de compliment.

Però també vull recordar-los –i d'això s'ha fet alguna consideració també, ara, finalment– que hi ha una situació, segurament, com s'ha dit, estructural inicial, i segurament també –s'ha plantejat també–, en fi, algun tipus de responsabilitat en l'àmbit parlamentari, perquè vull dir-los que totes, totes les actuacions de l'oficina durant aquest període van estar auditades. I no hi havia cap objecció per part de l'oïdoria d'aquest Parlament.

I vull afegir: quan jo vaig tenir a les meves mans l'informe provisional de la sindicatura, em vaig adreçar al secretari general d'aquest Parlament perquè prenguéss les mesures que considerés oportunes amb relació no amb l'oïdora que estava en aquell moment, ni molt menys, eh?, sinó amb les actuacions anteriors, perquè en prenguéss nota. No tinc notícia de qualsevol cosa. En tot cas, l'assumpte està al Tribunal de Comptes; en aquests moments segurament està en la fase de determinació de fets, però hi haurà unes altres fases que segurament també seran de determinació de responsabilitats personals, que en tot cas ja es determinaran, i per això hi ha un tribunal i nosaltres hem comparegut.

Començaré per la gestió; no la gestió pressupostària, sinó la gestió. Sí, la veritat és que vostès, que són especialistes en la matèria, ho veuen d'aquesta manera. Jo la primera vegada, que no entenia què és el que volia dir l'oïdora del Parlament quan deia que el sistema de comptabilitat no era l'adequat, doncs, tampoc... I l'hi vaig preguntar. Dic: «En realitat, què està dient?» Diu: «Home, que es pot modificar.» Efectivament, que es pot modificar. No és que l'Excel sigui pitjor que l'altre.

I a partir d'aquell moment vam implementar –vam trigar un temps, perquè això no es pot fer d'un dia per a un altre– el sistema Gecat. Que vull dir-los que ens ha donat moltíssims problemes, perquè el sistema Gecat està pensat per a unes organitzacions molt més grans i la nostra és molt petita, i entre, en fi, que aprengui la utilització i que s'apliqui moltes vegades tenim problemes, i a més no podem rectificar..., ara no em refereixo a rectificar coses d'aquestes, sinó implementar algunes de les coses que són necessàries per a nosaltres, que això resulta molt difícil.

De tota manera, en aquest aspecte la comptabilitat està ja determinada, està aplicant-se, i amb total normalitat des de sempre.

De tot el que s'ha dit, jo diria..., o de totes les consideracions, observacions que hi ha, aquestes vint-i-vuit, diria que la immensa majoria estan ja solucionades o estan en la fase final de la solució. Alguns contractes s'ha d'esperar que efectivament s'acabi el període del contracte per fer l'obligació. Però hi ha dos tipus d'actuacions que cal..., o que s'ha considerat que són, en fi, unes irregularitats, que són de difícil solució; unes, per la mateixa estructura de l'oficina, i les altres, perquè estan en un àmbit judicial, que en tot cas ara..., bé, judicial, de, en fi, del Tribunal de Comptes exactament.

La primera és la que..., amb la contractació de personal, amb la lliure designació que s'ha dit. Si vostès repassen les meves intervencions en la Comissió d'Afers Institucionals..., però no solament la Comissió d'Afers Institucionals. Senyor Espinosa, en la proposició de llei de la que vostè ha parlat, jo vaig fer, en fi, de la necessitat virtut, com es diu habitualment, i en un període rècord vaig presentar un seguit de mesures que al meu parer s'havien de prendre a l'oficina; és a dir, que la llei havia de contemplar no solament l'elecció, que em sembla perfecte, sinó també un seguit de coses, «i entre elles» –vaig dir–, «a l'oficina tenim un problema de personal, d'estructura bàsica, perquè la llei parla de que a l'oficina hi haurà personal eventual, personal funcionari i personal laboral.» Punt.

El reglament no determina quina és la funció. I aquí comença el mal d'inici, això va passar des de la seva creació. I això és un problema, perquè hem d'utilitzar criteris des de fora, però a més a més, bé, permet l'arbitrarietat, és evident, perquè et pots trobar que una investigació la porta un eventual i en canvi el laboral està portant una altra cosa; vull dir, això pot ser un desgavell.

Hem tractat de solucionar-ho. I jo dic «tractat» perquè no ho hem solucionat de manera definitiva. I m'explico. En aquesta ponència que es va quedar i que, bé, pel que vostè ha dit, doncs, tornaran a plantejar-la –i jo ho aplaudeixo molt, ho necessitem; la nostra llei està envellida, vaig dir-ho l'altre dia–, és necessari que es determini, primer, una decisió que té un caire polític: l'oficina ha de tenir un cos de funcionaris o no ha de tenir un cos de funcionaris? L'oficina ha de ser sempre de funcionaris, que es nodreix d'unes altres organitzacions, o sigui, de les altres administracions, i el laboral i l'eventual quedaran per a això que suposem, per a feines exactament..., o els eventuals de confiança exclusivament?, que és la interpretació que jo estic fent, i estic intentant aplicar. El que no puc és parar l'oficina. Quan un lloc estava ocupat d'una manera, treure'l perquè sí, i tornar aquí.

I dic això, perquè, clar, si es fa un concurs, exactament com correspon per a l'accés a un càrrec de funcionari en el sentit rigorós, o sigui, d'accedir a la funció pública, estem fixant a l'oficina un cos de funcionaris que no està previst legalment.

Per tant, què és el que estem..., i estem en una oficina del voltant de..., en aquests moments som, reals..., o sigui, efectius allà, materialment, quaranta-set, però que la planta és fins a cinquanta-tres, i si s'acull..., en fi, si pressupostàriament es pot permetre, doncs, ho ampliariem uns quants més. El problema és que amb això tan petit, tenir un personal que queda fixat en aquesta oficina sense ser personal, sense que hi hagi un cos de funcionaris de l'oficina, realment és un problema. Solució que li hem donat: respectar els principis d'accés a la funció pública.

Per tant, organitzem ja, amb els càrrecs que són de..., també amb els laborals, eh?, però, bé, en tot cas amb els funcionaris, un concurs públic, es publica, i alguns –ara en tenim un, que s’ha tancat ja el període per, en fi, presentar les memòries–..., formem un tribunal mixt –«mixt» vol dir que hi ha personal de l’oficina i personal aliè a l’oficina, també funcionari, fins i tot especialitzats en funció de la matèria, o de la funció, perdó, sobre la que s’ha de treballar–, es fa la selecció, però al final el nomenament és de lliure designació, perquè ve d’un altre lloc.

Bé, l’opció..., jo ho vaig plantejar amb aquesta cruesa, ho vaig plantejar davant de la ponència on estaven tots els grups parlamentaris: «M’han de donar una solució.» Triga. Aquest és el... En fi, contestaré, en tot cas, a totes les seves preguntes.

Hi ha aspectes menors..., bé, control horari; això també està solucionat. Evidentment, quan va arribar aquest nou equip, el que va plantejar és un control horari, amb els tiquets de restaurant, de manera que..., i a més un control horari que es fa amb l’empremta digital –per tant, vull dir, és rigorós en aquest aspecte–, i que està en funció de l’horari que es fa, que tingui dret al tiquet restaurant; que, per cert, no és tiquet, sinó que es carrega una targeta; per tant, el dia que es canvia i que es canvien les circumstàncies i que no tens dret al tiquet, no es percep aquesta quantitat.

I la qüestió que és al centre i que mediàticament s’ha fet més rellevant són aspectes de les retribucions, el que..., s’havia de dir. És evident que aquí hi han dos aspectes. Un, que quan hi ha irregularitats, evidentment això sempre passa; és possible..., i em permetran que jo, sent una cosa que està sota enjudiciament, encara que sigui del Tribunal de Comptes, no parli més que de possibilitats, de presumpcions, i no de realitats. És possible que hi hagi arbitrarietats i abusos com a conseqüència de les arbitrarietats, però també hi ha un debat darrere, un debat jurídic sobre alguns aspectes d’aquests. I m’explicaré.

En l’àmbit econòmic, en aquest àmbit dels triennis... I, perdonin, faig un incís. Quan jo vaig arribar a l’oficina i vaig veure el que hi havia, el que els puc assegurar és que el sou d’aquest director –el sou, no els triennis; els triennis també, però en tot cas ja m’explicaré ara–..., el sou és menor, el 2016, que el que el 2010 cobrava el primer director. O sigui, anem a posar les coses... I, evidentment, no sols el primer, el primer i el segon. Però, en tot cas, sí que és veritat que, durant el període del senyor De Alfonso –és quan es donen les restriccions econòmiques que es plantegen en la situació de crisi–, ja no sé si es fa tot bé, però en tot cas sí que és veritat que hi ha una baixada, almenys en el sou; una altra cosa és que es complementés amb altres aspectes, que això seria diferent.

I ara anem al tema dels triennis. Jo la veritat és que no coneixia quin era el criteri que s’aplicava al Parlament de Catalunya, amb els ERGI, amb els funcionaris d’aquí. No he estat..., en fi, dels antecedents de la meva activitat jurisdiccional no era un aspecte que jo sabés. El que sí que vaig veure en el moment que vaig entrar és que jo tenia l’opció, si seguia els criteris, en fi, anteriors, de cobrar tota la meva antiguitat com a jutge –i dic «jutge» perquè això és un aspecte que té rellevància–al –perdonin l’expressió molt vulgar, però que amb tot s’entendrà– preu de l’oficina. A mi em va semblar que ni jurídicament ni èticament era correcte. Per què? Jo no vaig fer cap càlcul, però vaig pensar: si jo cobro de triennis més d’un 50 per cent del sou global que tinc a l’any, aquí hi ha alguna cosa que no encaixa. O és una interpretació que condueix a l’abús, o és inacceptable des d’aquesta perspectiva. Jo dic..., no coneixia exactament què és el..., la pràctica que..., o la interpretació de l’article 95 de l’ERGI, d’aquí del Parlament.

Després m’ho vaig plantejar ja d’una manera diferent. De primer, a l’oficina, deixant de banda el director, ningú percebia l’antiguitat que tenia en altres cossos al preu de l’oficina, sinó que percebia la que era corresponent. Criteri que em sembla raonable; és a dir, el trienni que es fa a l’oficina es cobra, en fi, amb les condicions de l’oficina, i el que és d’abans, doncs, es queda fixat en el que és d’abans. Home, fins i tot les meves circumstàncies personals em permetrien que algun dels primers

triennis, que jo no tenia una qualificació..., o sigui, la nostra qualificació professional era inferior en l'Administració, estaven determinades com auxiliar administratiu, posem per cas, amb tot el seu..., però tenia una quantitat. El que no té sentit és que, vint anys després, o trenta anys després, pel sol fet d'accedir a l'oficina, aquestes petites quantitats d'auxiliar administratiu es converteixen exactament igual que si fos a l'oficina.

Això és una interpretació que, bé, sé que és una interpretació que s'aplica, segurament amb un recolzament normatiu, però que jo no volia aplicar de cap manera. I no ho aplico. Amb independència del que hagi dit, no ho aplico, no ho hem aplicat mai a l'oficina.

Per tant, aquí tenim una gran diferència amb l'aspecte que hi ha amb l'anterior director; l'anterior director cobrava aquestes quantitats. No discuteixo si això és correcte normativament, perquè ho dirà el Tribunal de Comptes. I el que sí que és veritat, que hi ha algun tipus de debat, és sobre si aquells que es meriten a l'oficina s'han de cobrar o no s'han de cobrar; si ho han de cobrar els funcionaris i no ho han de cobrar els alts càrrecs; si els alts càrrecs funcionaris ho poden cobrar, perquè per això són funcionaris, o realment dins dels funcionaris solament són els funcionaris que procedeixen de la Generalitat de Catalunya i no els jutges. Bé, aquest és un debat jurídic, i en tot cas es resoldrà.

Però jo també els vull dir que quan vaig veure l'informe..., i anticipo: l'oidora d'aquest Parlament, conscient d'aquesta situació, ho va acceptar però va entendre que hi havia insuficiència normativa. Quan jo vaig veure l'informe de la sindicatura, el trienni que jo –i ara parlo de mi– havia fet a l'oficina –que va coincidir, tot i que no portava...–, que vaig fer a l'oficina, vaig deixar de cobrar-lo, no com a oficina, sinó com a jutge, fins i tot. Per tant, en aquests moments ho tinc suspès. Per què? Perquè fins que es resolgui jo vull donar..., i aquí sí que crec que tots vostès, tots els que han intervingut, han encertat molt bé: l'oficina, si està fiscalitzant a tothom a les institucions, fora d'aquestes ha de donar exemple. I, per tant, prefereixo excedir-me en el rigor amb nosaltres mateixos que entrar en una altra situació que es pogués dir d'aquesta manera.

Per tant, amb relació als triennis del director..., i això que dic del director també ho dic per a la directora adjunta, perquè, tot i que la Sindicatura de Comptes no ho deia, perquè el que se li atribuïa era haver cobrat la paga de qualitat –que ara hi entraré–, nosaltres vam detectar que havia cobrat un trienni a preu d'oficina, és a dir, com a funcionari, i ella no tenia aquesta condició de funcionari; tot i que fos alt càrrec, però no era funcionària, no tenia procedència, per tant, de cap manera hi havia...

I això ho hem inclòs nosaltres en la nostra compareixença al Tribunal de Comptes. Per tant, l'oficina està exercint accions, totes les que pot i les que percep.

Segon aspecte, i seguim, una mica, amb el tema dels triennis. Clar, ens vam plantejar..., des del moment que vam accedir, o que jo vaig accedir a la direcció, l'oidora ens va cridar l'atenció sobre el càlcul aquest que s'ha fet exponencial dels triennis als funcionaris, eh? –aquí ara és de caràcter general–, i immediatament ens va donar les instruccions perquè no es calculés d'aquesta manera.

Però temps després, clar, ens vam adonar que el que havíem fet era regularitzar la situació, però que els anteriors estaven sustentats sobre un càlcul mal fet, i que, per tant, hi havia una diferència, i com el trienni es paga cada mes, no hi havia prescripció en els que hi havia. Per tant, vam incoar divuit expedients de revisió de les nostres resolucions, per..., en tot cas, suspesos ara, a l'espera de que el Tribunal de Comptes es pronunciï sobre aquesta qüestió respecte dels funcionaris, i ho he de dir, no per reclamar les quantitats, perquè hi ha una doctrina generalitzada, en fi, de la comissió jurídica assessora en aquest sentit, que quan s'ha fet de bona fe, doncs, no se li pot reclamar, però, en tot cas, evidentment jo no volia incórrer en una responsabilitat comptable en aquest aspecte, ni molt menys. I ho vam fer d'aquesta manera,

i ho tenim preparat, a més. I estem parlant de quantitats minses ara, eh?, perquè en total, en total i tots els anys no crec que estiguem parlant de..., no crec que arribi a cinc mil euros; o sigui, tenint en compte les quantitats de què estem parlant, la veritat és que no deu ser el gruix de la qüestió. Però, en tot cas, està fet per regularitzar.

I ara, si m'ho permeten, hi havia un aspecte que consta amb relació al que era la persona directora de recursos humans, o la responsable de recursos humans, a l'oficina, un interventor de la Generalitat que estava en comissió de..., bé, «en comissió de serveis» no –perdó–, en serveis especials en aquell moment.

S'ha de dir que jo prenc possessió el mes de setembre, i el mes de gener, després d'haver fet una relació, en fi, dels pressupostos que calia fer, ja no treballava per a l'oficina, perquè no hi havia coincidència..., la confiança és alguna cosa que es percep, que és molts elements subjectius, però, bé, aquest director, que estava dins de les seves potestats, ho va fer d'aquesta manera.

Després ens vam assabentar que un dels triennis que havia percebut aquest senyor durant molts anys procedia de les seves feines a una empresa a La Rioja –crec que era a La Rioja–, que era una empresa que després va ser una empresa pública. Amb l'informe positiu de l'òdior d'aquest Parlament, se li va reconèixer pel director de l'oficina d'aquell moment, el senyor De Alfonso. Però quan nosaltres vam saber que aquesta reclamació d'antiguitat per aquest període de feina a aquestes empreses, que van ser després empreses públiques, ja s'havia fet en el Departament d'Economia anys enrere i que se li havia denegat, i que aquesta denegació havia estat recorreguda al Tribunal Contenciós Administratiu, i que hi havia una sentència ferma en la que deia que el Departament d'Economia tenia raó, que allò no podia ser antiguitat –és a dir, que hi havia una sentència ferma que negava –que negava– l'existència d'aquest trienni–, vam plantejar tot el, en fi, recorregut jurídic per revisar la nostra resolució. Ho vam fer; vam reclamar una quantitat, que ara no..., de memòria no els ho puc dir, però està sobre els trenta i escaig mil, quasi quaranta mil euros, que era el que corresponia a la suma d'aquesta antiguitat a la que, al nostre parer, no tenia dret, i això està pendent de que es resolgui també en el Tribunal Contenciós Administratiu, perquè s'ha recorregut la resolució.

I dic més: vàrem pensar –vaig pensar– que un funcionari públic també pot enganyar per omissió, perquè té un deure d'actuar i de lleialtat que no sol ser exigible a uns altres, però al funcionari públic, sí. I li vaig plantejar al fiscal. I el fiscal ho va acceptar. I en aquests moments està en un jutjat d'instrucció de Barcelona, amb el tràmit corresponent, i que es resoldrà com el que sigui –amb totes les problemàtiques de prescripció; amb diferents quantitats, que no són quatre, que són cinc anys..., en fi, amb tots aquests... Però allà està.

També està inclòs en el Tribunal de Comptes; el que passa, que al Tribunal de Comptes nosaltres el que hem dit: «Escolti, nosaltres ja hem anat més enllà, i estem..., en fi, hem prioritzat aquests aspectes.»

Respecte a la paga de qualitat, l'únic que puc dir en aquests moments és que nosaltres, el nostre equip ve amb un assessorament diferent i amb una voluntat diferent d'arreglar aquestes qüestions. Primer, que cap alt càrrec ha cobrat..., des de que soc director, cap alt càrrec ha cobrat aquestes quantitats. I això és la primera dada. Ni amb increment del 5 per cent ni del 20 per cent, cap, no l'hem cobrat. I no l'hem cobrat perquè pensàvem que no ens corresponia. I, bé, també està al Tribunal de Comptes i, en tot cas, ja ho resoldrà.

Però el segon aspecte és com es regularitza. Bé, doncs, sí, s'ha regularitzat. S'ha regularitzat de manera, primer, que està en relació amb la productivitat; productivitat feta amb uns paràmetres que estan predeterminats anualment i que es valoren anualment per determinar si les persones, els funcionaris, els treballadors de tota l'empresa –perquè aquí no solament és dels funcionaris, també és dels laborals– poden percebre tot o part d'aquest complement de productivitat. I a més a més amb una memòria procedent, prèvia, en la que es diu quines són les despeses que s'han

estalviat per poder pagar aquesta paga de caràcter..., en fi, per la productivitat. Per tant, aquesta és l'actuació que en aquest aspecte hem plantejat.

Finalment, una qüestió que..., realment, tampoc sé ben bé com s'ha de resoldre, el tema del control horari –ja ho he parlat. El tema de les dietes. El problema aquí és la manca de documentació, perquè, efectivament, no ho sabem, però està al Tribunal de Comptes també, és un tema que està allà. No sabem exactament quan va ser el moment d'entrada i quan el moment de sortida, quant va durar, si s'havia de pagar mitja dieta, sencera... Sí, és veritat. El que sí que podem dir és que nosaltres ja ho fem de manera diferent. Són les qüestions que els puc dir.

I, per últim, amb caràcter ja general. Home, nosaltres ens podem comprometre amb una certa tranquil·litat a presentar també nosaltres el nostre informe de quina era la situació abans del 2015, evidentment, sempre que vostès vulguin o sempre que siguem fiscalitzats. Però en el que es refereix a abans, sí, hi ha problemes de prescripció –n'hi pot haver–, i, clar, la sindicatura, com a institució, està obligada a regir-se per unes normes estrictes en aquest aspecte.

Nosaltres, com a oficina, podem emetre un informe el més fonamentat possible; però comptin vostès que es tira enrere i..., una cosa que hem de canviar tots. L'oïdora que tenim en el Parlament és molt rigorosa, i estic encantat de que ho sigui, perquè ens interessa que ho sigui; la Sindicatura de Comptes va actuar amb el nostre aplaudiment. Per tant... Perquè volíem posar un abans i un després per intentar que la confiança de la ciutadania no estigués..., no s'estigués desconfiant de nosaltres per aquestes qüestions internes; amb tota la raó del món, per cert; o sigui, no estic defensant jo una cosa... El que passa és que és molt difícil portar endavant un projecte quan, sempre que et fan la pregunta, la pregunta és sobre un aspecte de la darrera...

Amb això no dic que no hi hagi preguntes; em sembla..., perfectament, donaré totes les que siguin. I jo, doncs, el retiment de comptes el faré com es determini. Em vaig oferir ja des del primer moment a no actuar solament els moments..., amb la memòria –amb la memòria a la Comissió d'Asseriments Institucionals–, sinó també tantes vegades com es volgués en aquest Parlament, en la comissió o en el grup que fos convenient. Això ho he dit públicament; està, en fi, als diaris, en fi, als registres que es tenen aquí.

Per tant, això és el que puc explicar. I, en tot cas, si no he estat més concret en algun aspecte és perquè hi ha molt, però estic en condicions de ser més precís si vostès ho consideren oportú.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Miguel Ángel Gimeno. Per posicionar els grups, té la paraula el diputat Antonio Espinosa, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Antonio Espinosa Cerrato

Sí; moltes gràcies, vicepresident. Bé..., en primer lugar agradecer la exposición del señor Miguel Ángel Gimeno. Lógicamente, coincidir con él en la valoración que yo hice en mi intervención y que él ha apuntillado, digamos, en la suya, de la insuficiencia normativa que en estos momentos tiene la Oficina Antifraude, y cómo es necesario precisamente cambiar esa ley que regula la oficina, precisamente porque yo creo que ha quedado un poquito envejecida y desfasada, naturalmente, ¿no?

Decía él..., coincidíamos en esa valoración moral, y él entraba incluso en un aspecto clave, y nos destacaba a su modo de ver un aspecto clave, que era el tema de la regulación del personal, porque en estos momentos había un exceso de discrecionalidad. Coincido plenamente y, lógicamente, en ese nuevo proyecto o proposición de ley, este tema se abordará.

Pero también para nosotros es muy importante, en el nombramiento del director, el aspecto que tiene que ver con la transparencia, que tiene que ver con la competitividad y con la publicidad de ese nombramiento. Y eso a nuestro juicio pasa por

que el sistema canviï a ser un sistema, digamos, de concurs, de concurs para el accés, no com en aquests moments està establert, sinó un canvi en aquest aspecte.

Naturalment, tinc que dir-li que quan se reanuda –i espero que prosperi– la nova proposta, ja, la ponència el nomenarà novament com a comparexent, i no li quepa dubte de que, al menys des de Ciutadans, escoltarem amb molta atenció les seves suggerències i probablement les farem nostres.

Deia que amb la seva entrada –amb la seva entrada a la direcció–, ja, hi ha un canvi d'equip i hi ha un canvi fonamental en la direcció, que puc donar fe de la seva seriositat, perquè la conec, treball amb ella i sé que és una persona de gran seriositat i, per tant, escrupolosa amb el seu treball i en el seu comportament. I no m'estranya, per tant, que hi hagi aquests canvis d'actituds i procediments. No..., ho comparteixo; vostè..., ja, nosaltres, nosaltres ho creiem, nosaltres hem fet una àmplia i creïble exposició de molts d'aquests canvis.

Però, senyor Gimeno, jo tinc que afrontar un tema que està latent, al menys en el nostre grup. Vostè sap que l'Oficina Antifrau té com a funció principal prevenir i lluitar contra el frau de l'Administració pública. Ja, bé, a criteri del Grup Parlamentari de Ciutadans, seria bo, entenem que positiu i, després, un bon indicador de la idoneïtat i independència del director i de la pròpia Oficina Antifrau, que realitzés un informe sobre la màxima malversació de fons públics que s'ha produït durant el procés. I és que no hi ha que oblidar que el mateix tribunal alemany de Schleswig-Holstein ha mantingut aquesta malversació, ¿eh?, i, clar, naturalment estic referint-me a les fons que s'assignen a un referèndum il·legal, a la compra d'espais en mitjans de comunicació i a la compra, també, o la contractació de *lobbies* estrangers, per a una única finalitat i entenent que una desviació de la que és el bon destí dels fons públics.

Nada més, de moment.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Per al posicionament del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, té la paraula l'Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, president. Benvolgut director de l'Oficina Antifrau, moltes felicitats, a vostè, a tot el seu equip. Des del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, tot el suport, perquè els seus èxits han de ser els èxits de tots; és molt important, ¿eh?, com ja hem comentat abans..., i intentaré no repetir-me en algunes valoracions que ja he fet sobre l'informe. Per tant... Però tres aspectes molt importants: que l'oficina funcioni, que aconseguixi passar pàgina, i dedicar-se a allò per al que va ser creada.

Però no podem passar pàgina sense saber exactament què és el que va passar. Per tant, jo crec que vostès ja, sí, segurament s'han d'encaminar ja a passar pàgina i a intentar fer la seva feina; tenir una organització que els permeti treballar amb eficiència; tenir els recursos necessaris precisament per poder fer també la feina de l'Oficina Antifrau.

Però, també, nosaltres ja ho hem dit i creiem que s'ha de fer, doncs, home, tenir una foto; llavors veurem si ha prescrit, no ha prescrit. Però això no treu que haguem de conèixer de primera mà..., aquest Parlament ha de saber què és el que va passar; quines coses van..., durant el període, sobretot, que hi va haver l'anterior director, doncs, quins aspectes, durant el 2011-2016, quines irregularitats es van donar. I les hem de conèixer. I en tot cas, llavors, la justícia farà el seu procediment.

Jo dubto que la solució sigui modificar la llei, actualitzar la llei. Es pot fer, però jo crec que el que necessitem és començar a pedalar i veure... El problema no ha estat la llei, ha estat saltar-se la llei. Per tant, feta la llei, feta la trampa. I és un cas

claríssim de que..., escolti, podríem tenir una llei diferent, però segurament que les irregularitats..., també hi hauria hagut irregularitats, presumptament, a l'anterior etapa.

Per tant, escolti, jo crec que aquí, si tothom en té ganes, amb una actitud exemplar de tots plegats, doncs, escolti, davant del dubte, home, un ha de ser prudent. I l'Oïdoria de Comptes del Parlament, vostès mateixos, els diputats que els estem parlant, doncs, home, tots intentar tenir una actitud de gestió eficient dels recursos públics.

I a més a més jo crec que..., i, per tant, això..., cadascú ha de donar comptes del que va fer o del que no va fer. I, per tant, vostè al final donarà comptes del que faci des de que és director, i passar informes, donar i facilitar la informació quan es faciliti en aquest sentit. Però la nostra també és, sobretot, explicar a la ciutadania, en uns moments, en uns anys de retallades, d'atur, de dificultats, de corrupció..., home, doncs, com a mínim donar explicacions de que també fèiem la nostra feina. I si alguna cosa va passar per alt, doncs, posar-ho sobre la taula i intentar corregir-ho al més aviat possible, no?

Però nosaltres jo crec que ho hem de fer com a parlament, i en tot cas veure llavors, potser, un cop haguem fet l'anàlisi amb perspectiva de tot el que ha passat, segurament també amb la Sindicatura de Comptes i amb l'oficina, doncs, potser replantejar algunes modificacions de la llei. Potser sí, eh? Però, en tot cas, això no crec que es pugui fet a curt termini. I vostès han d'anar treballant i han de poder fer la feina.

Jo crec que a vegades potser és més un problema de pressupost; necessitem tenir els recursos perquè aquelles denúncies que arriben... Que aquí ara es parlava d'alguns temes que s'haurien d'investigar. Escolti, això no és el motiu del debat per què estem avui aquí; el motiu és que l'Oficina Antifrau ha de funcionar i ha de complir i han de saber què és el que no ha funcionat durant aquests anys. I si algú vol presentar alguna denúncia que la presenti, i l'oficina ja farà el que hagi de fer.

Per tant, jo crec que..., com li deia, tot el suport en aquesta nova etapa. Creiem que no és un problema de la llei, sinó de les il·legalitats; caldrà veure els controls parlamentaris si no s'han fet o no s'han fet correctament, i creiem que cal saber què va passar a l'oficina entre el 2011-2016, per transmetre tota aquesta informació també a la fiscalia i al Tribunal de Comptes.

Agraeixo una vegada més la compareixença i quedo a disposició de tots vostès.
Gràcies.

El vicepresident

Per defensar el posicionament del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula el diputat Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies per ser avui aquí. A mi la primera reflexió que m'agradaria fer és que és una vergonya que l'exdirector de l'Oficina Antifrau avui no estigui aquí també. Jo entenc que hi ha assumptes judicials pendents, però crec que l'obligació d'un exdirector, el dia que es presenta un informe sobre la seva gestió, és assumir el mandat del Parlament i presentar-se aquí, i donar les explicacions pertinents. I és una vergonya que no hi sigui. I crec que calia deixar-ho clar a l'inici de la presentació.

Jo li faré una reflexió general. Crec que avui vostè tenia una intervenció fàcil, més aprofitant l'absència de l'exdirector, que és venir aquí i fer una intervenció duríssima sobre la seva gestió, desmarcar-se de la seva gestió, i que, diguem-ne, que això ja el..., bé, intentar guanyar prestigi, no?, intentar lluir-se desmarcant-se de la gestió anterior.

Jo crec que això és útil, però jo crec que és més útil el que avui ha vingut a fer vostè aquí, que és a donar certeses sobre el present i sobre el futur de l'Oficina An-

tifrau. Crec que per avaluar la gestió de l'exdirector ja hem tingut la Sindicatura de Comptes i tindrem les resolucions judicials pertinents, però el fet de que vostè trenqui el seu llegat no té tant a veure amb paraules, sinó amb certes en els canvis en la seva gestió.

I jo aquí sí que voldria transmetre-li, home, que després d'una intervenció dura de la Sindicatura de Comptes i d'un informe que ens ha deixat a tots perplexos –ja en les alegacions de l'informe, ho he dit abans, i en les seves explicacions ara–, em quedo molt més tranquil sobre l'estat actual de l'oficina. Sé que encara hi ha temes a resoldre, però crec que la voluntat manifesta de trencar amb aquell llegat hi és, i crec que això ens tranquil·litza una mica a tots.

Caldrà revisar –i aquí també repeteixo el que he dit a la sindicatura– tot el que ha passat a l'oficina. I jo crec que caldrà dedicar esforços a aclarir el paper de l'oficina, el paper de l'Oïdoria del Parlament i dels diferents actors que hi hagin pogut participar. Crec que això reforçarà la nova etapa, a pesar de que sigui dur que cada cop que un compareix, diguem-ne, sempre comparegui per donar explicacions dels anteriors gestors i tingui menys marge per parlar del present i del futur, com vostè ha dit, però crec que tindrem marge per fer-ho també, i crec que tindrem marge per recuperar el prestigi d'una institució tan necessària com aquesta. I que esperem que la seva gestió sigui l'inici d'una nova etapa.

Amb relació a una coseta que vostè ha dit, diguem-ne, sobre la insuficiència normativa en el cobrament de triennis. Jo aquí espero que, o bé per jurisprudència en la sentència o bé per llei, s'aclareixi aquest criteri i s'aclareixi de forma raonable. Perquè és, diguem-ne, com a mínim dubtosament ètic que algú hagi sigut auxiliar administratiu, hagi entrat a l'Administració pel nivell que hagi entrat, i després hagi anat prosperant, i quan sigui un alt càrrec ho cobri tot a preu de directiu. Jo crec que no. Jo crec que un cobra els triennis en funció de la feina que ha fet a l'Administració pública, i, per tant, en funció de la feina que ha fet en cada moment, en cada posició de l'Administració pública, i no en l'últim moment.

Per últim, simplement desitjar-li la millor de les sorts, i demanar-li una cosa..., que sé que no pot donar-nos una confiança al cent per cent, perquè no està en disposició, ni nosaltres tampoc hem de creure cegament en ningú, però és que no falli; que no falli en la seva tasca actual de posar l'Oficina Antifrau sota els nivells de cura i d'ètica que es mereix, i que no falli al conjunt de la ciutadania.

Perquè ho he dit abans –i amb això acabo, senyor president–, que l'Oficina Antifrau, en una administració en què ha estat colpejada reiteradament per l'ombra de la corrupció i del frau, havia de ser un dels puntals per recuperar el prestigi del conjunt de l'Administració pública i no ha sigut així. I, per tant, que d'ara endavant no ens falli, no falli al conjunt de la ciutadania, i recuperi el prestigi d'aquesta Administració i també contribueixi a recuperar el prestigi del conjunt de l'Administració pública.

Res més, només reiterar-li el nostre agraïment per la seva compareixença d'avui.

El vicepresident

El diputat del Partit Popular, el Santi Rodríguez, m'ha demanat que l'excusés. Per tant, a continuació té la paraula la diputada Lluïsa Llop, del Grup Parlamentari Republicà.

Lluïsa Llop i Fernández

Gràcies, i gràcies especialment al senyor Gimeno, al director, per la seva compareixença en aquesta comissió, la seva predisposició per continuar treballant amb el Parlament de Catalunya, perquè entenem que és la manera de treure qualsevol ombra de sospita sobre la institució de l'Oficina Antifrau de Catalunya.

Insisteixo en el que deia en la meva anterior intervenció, i el que també han dit altres diputats que m'han precedit: em sembla una vergonya que no hagi compare-

gut avui l'anterior director de l'Oficina Antifrau per donar explicacions davant d'un informe absolutament duríssim que ens presentava la Sindicatura de Comptes.

Un cop dit això, director, comparteixo amb vostè que és evident que l'actual equip de direcció de l'Oficina Antifrau s'ha de dedicar a veure el futur, a fer avançar l'Oficina Antifrau cap a un futur on serveixi el poble de Catalunya i sigui la institució per la qual va ser creada. Però també és cert, de la mateixa manera, que hem d'aconseguir fer net de tot això que ens hem trobat sobre la taula i que, per tant, cal anar apartant el que deia abans d'avançar aquesta ombra de dubte.

Per tant, entenc les seves paraules de mirar al futur, però fem net per la tranquil·litat de tothom, i més en un moment on les administracions públiques, les institucions, no estan precisament molt ben vistes.

Nosaltres li agraïm també les seves explicacions, en tant que a tots aquells àmbits on ja s'ha anat posant fil a l'agulla, s'han anat solucionant les deficiències, en aquest cas més afrontades en tot el tema més de gestió, més administratiu. Inclús li agraïm l'excés de zel que vostè mateix manifestava, perquè creiem i compartim que, certament, l'Oficina Antifrau ha de donar exemple. Si alguna cosa necessitem és que, quan hi ha hagut tot d'institucions que han pogut tenir ombres de sospita, l'Oficina Antifrau ens marqui una línia i ens digui clarament on estan els nivells, i que, per tant, això exigeix per part de l'oficina un nivell de zel molt més elevat.

Vostè no ha explicat aquí, com sí que ho ha explicat en altres àmbits, com en la Comissió d'Afers Institucionals, tota aquella feina fora d'aquest àmbit administratiu en què ha anat millorant l'oficina durant aquest període de nova direcció, i..., per exemple, la bústia, que s'ha anomenat... –no em sortirà–, que s'ha fet anònima –ho faig més fàcil– i que ha servit perquè es presentessin moltes més denúncies. I, per tant, no només hi ha una millor gestió i un camí endavant en l'àmbit administratiu i de gestió, sinó també en molts altres àmbits, que han donat, a més, més informes, etcètera, entre les xifres que teníem d'anys anteriors i les del 2017, que són les que poden ser competència de vostès.

Per tant, agrair-los que siguin aquí, agrair-li les seves explicacions. Dir-li que trobarà en el Grup Republicà el suport per fer, d'aquesta l'Oficina Antifrau, aquesta eina en la que nosaltres vam creure des del primer dia i vam impulsar, que és absolutament necessària per al Govern i per al Parlament de Catalunya. I, per tant, posar-nos a la seva disposició per caminar en aquest àmbit i sortir d'aquesta etapa tan fosca que hem passat.

Gràcies.

El vicepresident

Per defensar el posicionament del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el Narcís Clara.

Narcís Clara Lloret

Moltes gràcies, president. Diputades, diputats i altres assistents..., bé, abans de res agrair al senyor Gimeno l'assistència en aquesta comissió, atès, a més a més, que el compareixent anterior no ha vingut, i reitero que ha estat molt decebedor i entristidor que no ho hagi fet.

Bé, jo soc dels que creu –i dic que soc dels que creu perquè potser hi ha qui no ho pensa exactament, però jo sí– que el prestigi de les institucions depèn gairebé exclusivament de les persones, tant les que les dirigeixen com dels seus treballadors en el seu conjunt. I, per tant, és en aquest sentit que li dic que per nosaltres, pel nostre grup, hi ha un abans i un després del seu nomenament, i que té tota la nostra confiança com a director de l'Oficina Antifrau; és a dir, les taques que hipotèticament hi pugui haver en aquesta oficina són del període i són de la responsabilitat del director que hi hagué, però no són en absolut assumibles per ningú més.

Vostè ha parlat de futur, en el principi de la seva intervenció, i certament el futur no només depèn del passat, perquè si fos així gairebé que seria predeterminat, i no

ho és, succeeixen noves sinergies que fan que les coses canviïn. Però això no vol pas dir que no en depengui d'alguna manera, eh? Hi ha les dues característiques: depèn del passat, però alhora genera noves sinergies. Per tant, sí que crec que seria molt rellevant –i no dic que no es faci, en absolut– saber exactament què va passar en el període 2011-2016, justament per poder, si no oblidar, passar pàgina i tirar endavant.

Em felicito, i a tots plegats, per haver escoltat que s'han seguit les tres recomanacions que la sindicatura fa en el seu informe –que òbviament no el llegiré, no?, perquè ja ha estat fet–, i a més a més la gran majoria de les observacions en el temps transcorregut des del 2016 fins al 2018; poder escoltar aquestes frases, aquestes expressions, és molt gratificant, sobretot després d'haver llegit informes que a vegades reincideixen una i una altra vegada en les observacions. I, per tant, en aquest sentit, doncs, moltes felicitats per la feina feta.

Per acabar, potser –dic «potser», perquè és una qüestió que em bull en el cap– una única pregunta, o observació, potser, que és quan es parla dels arxius Word i Excel. Òbviament són arxius que són modificables, d'acord?, i, per tant, no són adequats a la feina que s'ha de fer –ho ha dit la sindicatura i, per tant, no serè pas jo qui digui el contrari, en absolut. Ara bé, sí que és veritat que, bé, ben utilitzats, els càlculs que fa són els que tu li demanes; o sigui, si li demanes que multipliqui per un número no multiplica pas pel doble del número, *okay*, és així de senzill. I, per tant, que els càlculs comptables tinguessin tants d'errors..., per exemple, en el càlcul dels triennis, que no són càlculs complicats; ara bé, sí que són tan importants que se n'ha de tenir una gran cura.

I, per tant, el que pregunto: com és que..., si vostè en té una resposta, eh?, perquè no sé si la pot tenir; jo potser..., no sé si la tindria. Si vostè tingués una resposta a la pregunta de què va passar? Perquè en uns fulls..., en aquest cas d'Excel, que són del domini de qualsevol estudiant d'econòmiques o de ciències o d'enginyeria –i d'altres, eh?, i d'altres disciplines–, els fa servir d'una manera natural. Com és que hi podia haver aquest cúmul d'errors en qüestions tan importants, que ha implicat, doncs, una quantitat de diners prou gran pel que fa a relació, doncs, amb el pressupost de la sindicatura.

Una vegada més, molta sort, i moltes gràcies per la seva assistència.

El vicepresident

Per respondre als grups, té la paraula el senyor Miguel Ángel Gimeno.

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Gràcies, senyor president. Bé, gràcies a tots vostès, a més, per la seva amabilitat amb aquest director. També ho he de dir, ho he de reconèixer, la meva posició aquí avui, doncs, no és fàcil, o almenys és ambivalent. Jo puc parlar del que he fet, i, bé... Però jo soc el representant de l'oficina, i jo necessito que l'oficina tingui valor.

I si m'ho permeten, i ja aquí amb..., una mica, en resposta al que deien vostès. Jo soc dels que pensen no tant en les persones, sinó en la legitimació de les institucions, sustentada –sobretot aquestes que no tenen una legitimació per elecció, sinó per nomenament– en la pràctica del dia a dia. Jo crec que l'oficina s'ha de legitimar davant del ciutadà, davant de tots vostès, cada dia amb la seva actuació. I aquest és el greu problema, perquè, durant un temps, aquesta legitimació, doncs, hem descobert que no hi era de la mateixa manera.

Per tant, jo soc molt conscient de que no li puc demanar a un alcalde d'un poble, en fi, de pocs habitants, que té molt pocs mitjans, que té totes aquestes circumstàncies..., li estic demanant que sigui complidor d'una normativa que jo, que no és que en tingui gaires, però més que ell, o almenys més coneixements, no he complert. Per tant, en això hem de ser rigorosos amb nosaltres mateixos.

Però, clar, no podem pensar sempre en nosaltres. Hem posat..., estem a..., bé, ho dic, nosaltres tenim un codi ètic, però que el tenim aquí al Parlament fa dos anys, i encara no s'ha aprovat. De fet, ja n'hem fet un altre, perquè ja queda... Hem ficat més

coses o més aspectes en aquest. No era exigència que fos aprovat per la Comissió d'Afers Institucionals, però ja que s'havia presentat no podíem decidir... Doncs què fem? Doncs, bé, ho aplicarem amb caràcter accidental, ja, quan tinguem elaborat el nou. I, en tot cas, ja els el passarem, després el passarem perquè sigui recolzat per la comissió.

Vull dir que sí que intentem que la integritat de l'oficina cada vegada puguem defensar-la més davant de tots vostès. I per això necessitem aquesta legitimació.

Senyor Espinosa, gràcies per..., en fi, per ser proactiu en recuperar la proposició de llei en la que jo..., bé, l'oficina, havia afegit un seguit de circumstàncies, no solament d'elecció, que em sembla molt bé entrar en aquest debat amb els pros i els contra; no, no hi estic en contra, ni molt menys.

Transparència? Home, absoluta, eh? Transparència en l'elecció i transparència en la gestió i transparència..., en fi, estem en una societat que necessitem fer-ho d'aquesta manera. Però anem més enllà. Com es fa el procediment amb el que nosaltres estem fent les investigacions? Té totes les garanties o no té totes les garanties? Perquè ha passat un temps i estem en aquesta situació.

El que jo els he dit dels treballadors per a l'oficina. Aquí la decisió no la puc prendre jo; la decisió l'ha de prendre la institució que pot canviar la llei, que en aquest cas és el Parlament. Jo puc anar garantint que cada vegada que es fa una selecció de personal es compleixi amb els requisits de publicitat, de..., en fi, de lliure concurrència, de mèrit i de capacitat; ho puc garantir, i ho garanteixo. El problema és que després tinc dues oportunitats: o creo jo, *motu proprio* –i soc el director, no soc el Parlament– un cos de funcionaris *de facto* –no *de iure*, però *de facto*–... Per tant, ho creo allà i aquesta és la situació. Això ho necessitem, això ho he dit jo..., això ho vaig veure des del primer dia. Jo el primer dia em vaig trobar persones que tenien un caràcter d'eventual, que tampoc sabia ben bé per què eren eventuais, perquè podien haver estat laborals. O sigui, en realitat hi ha una mena de desgavell amb aquesta situació, segurament, com ha explicat el síndic major, perquè en l'inicial moment, doncs, hi ha una persona –i, bé, jo el coneixia bé, però jo em podria situar...– que no coneixia bé el que és l'estructura administrativa o de personal, i fa l'oficina com si fos una agència nord-americana, que hi ha un director al que li donen un pressupost i li diuen: «Vostè ha de funcionar i tenir una eficiència determinada.» I segurament, doncs, tot això provoca tics; segurament, perquè tampoc n'estic ben segur, estic tractant de trobar-li alguna explicació.

Igual que he tractat de trobar-li alguna explicació al tema dels triennis. Perquè el tema dels triennis..., i vostè parlava de com és possible. La primera qüestió que ens trobem amb els triennis és que apliquem subsidiàriament els ERGI, d'aquí; és a dir, teòricament, el funcionari de l'oficina hauria de cobrar exactament com el funcionari del Parlament. Però el funcionari del Parlament té criteris de recepció de triennis que són els del director. Clar, amb una norma específica que hi ha allà, que aquí..., aquí parlarem de...: «Ah, bé, l'altre és alt càrrec, o no.» Bé, molt bé, però aquesta és la situació.

Per tant, jo vull claredat. Per això he intentat..., tots vostès, els grups, ho saben; alguns..., personalment, he parlat amb ells, per veure si podien modificar-ho d'alguna manera; que a l'àmbit de l'oficina, el tema dels triennis és molt més greu del que aparenta, del quantitatiu. Perquè si hi ha un règim econòmic de funcionaris i un règim econòmic de laborals, que cada vegada és més divergent, jo tinc un problema dins de l'oficina. Per tant, necessitem que hi hagi una norma clara que ho deixi ben clar.

Jo he proposat: «Molt bé, que es cobri al preu de l'oficina, però els que es facin a l'oficina, els triennis que es facin a l'oficina, i punt. Els anteriors es queden com els anteriors.» Em sembla una postura raonable. Però, en tot cas, els preceptes diuen el que diuen, eh?, o s'han interpretat majoritàriament d'una manera determinada.

I, en tot cas, també, afegeixo: ja ho dirà, si vol dir-ho, el Tribunal de Comptes, perquè a vegades es respon de manera que tampoc pots saber-ho.

Què va passar? Sí, segurament és molt important saber-ho. Tots vostès tenen raó. I nosaltres podem fer un esforç. Ara, insisteixo en el mateix, farem un esforç en aquest sentit, i en un proper informe més global davant del Parlament, doncs, segurament intentarem, dins de les nostres capacitats, fer un informe que doni una idea del que estava passant.

Evidentment, hi ha uns certs aspectes..., que no hi ha organització, o no hi havia una bona organització, i que hi havia arbitriarietat; no discrecionalitats, sinó aquest... –algú de vostès ho ha dit–, que s'ha superat, que hi havia arbitriarietat, i això condueix a aquestes situacions. Per tant, hem de ser rigorosos i hem d'intentar-ho.

Per ser rigorosos necessitem normes rigoroses, necessitem –perdó–, més que rigoroses, clares, que sigui el que decideixi i que sigui d'aquesta manera.

Jo assumeixo l'oficina sencera, amb les ferides que porta d'abans, amb les malalties que porta d'abans i amb el que sigui, i tractaré de fer un esforç..., bé, no tractaré, faré un esforç per tractar de solucionar-les el millor possible. Perquè o aconseguim que l'oficina a mitjà termini sigui una oficina absolutament respectada, o no hurem complert la nostra funció; no l'hauré complert jo, no l'han complert els anteriors, i segurament la responsabilitat es pot estendre a tot l'arc parlamentari, perquè en definitiva, també, el Parlament és d'on penja l'oficina. I, per tant, hauria de...

jo insisteixo en la via..., tracto de fer una cosa que jo sempre deia als meus col·legues quan jo exercia jurisdicció: «Vostès no estan legitimats per una elecció, vostès estan legitimats per la llei, evidentment, però estan legitimats en el dia a dia complint amb les seves obligacions en la institució.» I això és el que jo m'aplico, i això és el que tracto d'aplicar-me, i això és el que..., faré el retiment, retré els comptes que calgui i les vegades que calgui, i si m'equivoco, doncs, seré responsable d'aquesta errada. Però pensin, i els ho puc assegurar, que aquest és el futur que jo vull.

Efectivament, no vull fer net amagant sota la catifa la pols. No, no, vull fer net amb tota la claredat. I crec que hi ha molts espais en els que hem fet... Vam fer una investigació d'entrada, eh?, que es va presentar també en la Comissió d'Afers Institucionals, en la que nosaltres volíem saber si l'actuació de l'exdirector era una actuació amb caràcter individual –una actuació amb caràcter individual– o hi havia una –permetin-me l'expressió–, en fi, una col·laboració per part de l'oficina o de molts membres de l'oficina. Vam treure les nostres conclusions, i ho vam dir amb tota la claredat. Estem..., i encara no hem acabat això, perquè els codis són per això, precisament, perquè les actuacions de dins de l'oficina..., i fins i tot tenim previstes algunes bústies perquè des de dins de l'oficina es pugui fiscalitzar, ens puguem fiscalitzar nosaltres mateixos. I això té la seva complicació, també, perquè a vegades pot ser més..., en fi, provocar més problemes que donar solucions, però ho farem també. Vull dir, estem intentant aplicar totes les eines, totes les eines que condueixen, en fi, al que és la integritat d'una institució, i que actuï com a institució. Però el que no podem fer és oblidar-nos per què..., quines són les finalitats de la institució.

I necessitem caminar. Necessitem la seva ajuda en aquests aspectes, perquè, de veritat, això està..., la llei està antiga, està antiga en aquest moment.

No se m'acut en aquest moment poder dir-los alguna cosa més, sinó que comptin amb mi en les coses que sigui, sigui perquè informi, sigui perquè col·labori, sigui perquè rebi, en fi, estirada d'orelles, si cal, o el que sigui, perquè aquest és el joc –que jo me'l crec– d'una democràcia; en definitiva, d'aquest tipus d'institucions amb nosaltres. Algun dia, també nosaltres anem a altres institucions i també fem exactament el mateix, perquè aquesta és la nostra funció i aquesta és la seva funció. I solament el sistema funciona si tots fem el que ens correspon.

I amb això, senyor Espinosa, ja ho vaig dir la darrera vegada, en fi, en la Comissió d'Afers Institucionals. Jo si el Tribunal Suprem em demana col·laboració, la tindrà tota perquè m'ho diu la llei. Però el que no puc fer és substituir-lo. I així de

simple. Perquè, en tot cas, segurament podria invocar que estic obstruint la seva investigació, tot i que és força interessant, eh?

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor director.

Doncs, a continuació anem al següent punt... *(Veus de fons.)*

Acomiadem el senyor director, el Miguel Ángel Gimeno.

La sessió se suspèn a tres quarts d'una del migdia i dotze minuts i es reprèn a tres quarts d'una i catorze minuts.

El president

Bé, continuem la sessió, ja en l'últim punt de l'ordre del dia.

Proposta de compareixença del director de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural perquè informi sobre la seva posició amb relació a l'Informe de fiscalització 7/2018, relatiu a les subvencions de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, corresponent als exercicis de 2015 i 2016

362-00005/12

Hem de posar a votació la proposta de compareixença del director de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural davant de la Comissió de la Sindicatura de Comptes perquè informi sobre la seva posició amb relació a l'Informe de fiscalització 7/2018, relatiu a les subvencions de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, corresponent als exercicis 2015 i 2016.

Si us plau, vots a favor?

Nou, dels grups Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar i Catalunya en Comú Podem. Bé.

Vots en contra?

Deu, del Grup Republicà i del Grup de Junts per Catalunya.

Doncs queda rebutjada aquesta compareixença per 10 vots en contra i 9 a favor.

(Veus de fons.) Sí. Un moment –un moment, un moment. Abans d'aixecar la sessió, vull dir-los que la propera sessió ordinària serà el dia 29 de novembre, a les 10 hores.

I ara sí, sense més, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dues del migdia.